

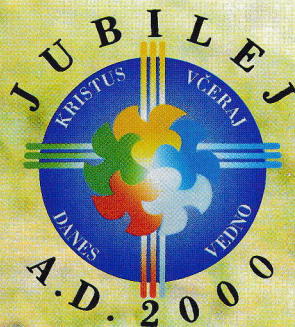
DVOMESEČNIK
LETNIK 73
ŠTEV. 4 (506)

GLASILO
ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO

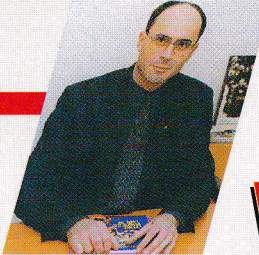
JULIJ-AVGUST 2000

4

Vestnik Saleszijanski

**POČITNICE,
ČAS POGLOBLJENE MLADINSKE
PASTORALE**

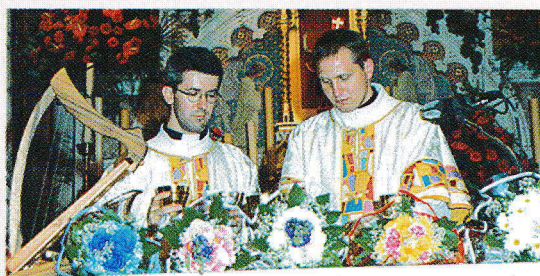
V OBJEMU DUHA

Vsem, ki z veseljem pričakujete novo številko Salezijanskega vestnika, vsem, ki ga z zanimanjem prebirate in zavzeto posredujete drugim, iskren pozdrav.

Prvikrat se vam oglašam v službi inšpektorja slovenskih salezijancev. Napovedano je bilo, da bom to službo prevzel v začetku julija, ob prazniku sv. Cirila in Metoda, vendar sem moral to storiti že prej (28.4.), saj je bil moj predhodnik msgr. Stanislav Hočevar imenovan (25.3.) in posvečen (24.5.) za beograjskega nadškofa koadjutorja. Odslej se vam bom pogosto oglašal na straneh Salezijanskega vestnika, ki je glasilo vseh, ki skušamo kot don Bosko ljubiti mladino in zanjo delati.

2

V veri smo prepričani, da bo Bog obilno blagoslovil to našo »daritev« ter Cerkvi in naši Družbi naklonil nove duhovne poklice. Zavedamo se nelahkega poslanstva, ki mu je záupano, zato ga bomo vsestransko podpirali z molitvijo in darovi. Naj bo to izraz naše hvaležnosti za veliko delo, ki ga je opravil med nami.

IZBRAN V ZBOR ŠKOFOV

Veličasten je bil tisti majski večer pri Mariji Pomočnici na Rakovniku ob njenem prazniku. Dvajset škofov, čez dvesto duhovnikov, velika množica vernikov, skupina duhovnikov in vernikov iz beograjske nadškofije, narodne noše, mogočen pevski zbor (Rakovnik, Kodeljevo), orkester in pesem zvonov.

Po molitvi in polaganju rok je gospod Stan-ko stopil pred nas kot naslednik apostolov in pastir Cerkve ter nas blagoslovil. Izbran je, da bi kot glasnik evangelija stopal po trdih in izsušenih brazdah Cerkve na Balkanu, vse blagoslavljal, združeval in vodil k odrešenju.

POSVEČENI ZA SLUŽENJE

Meseca junij in julij sta čas, ko se slovenski kristjani vsako leto razveselimo duhovniških posvečenj in novih maš. Tudi letos bo tako. Salezijanci bomo letos obhajali dve novi maši:

v Cerkljah na Gorenjskem jo bo pel Marko Košnik, Peter Pučnik pa na Prihovi pri Slovenskih Konjicah (fotografija: kot diakona na škofovskem posvečenju). Hkrati bo na praznik sv. Petra in Pavla v svoji rojstni župniji Šentjošt nad Horjulom posvečen v diakona salezijanski bogoslovec Peter Končan. Za vse nas je to razlog za veliko veselje in hvaležnost, saj Bog tudi danes kliče in posvečuje nove apostole mladine.

Verjetno noben praznik ne seže ljudem tako močno v srce kot prav duhovniško posvečenje in nova maša. Veličina in moč praznika je zagotovo v tem, da se človek v letih mladosti odloča, da bo svoje življenje spremenil v daritev Bogu in ljudem. Naj nas ta slavja ob lepi zunanosti vodijo predvsem v našo notranjost, ker Bog tudi nam govori: Nihče nima večje ljubezni, kakortisti, ki da življenje za svoje prijatelje (prim. Jn 15, 13).

Skupaj bomo prosili, da bi - v tem svetu, ki je zaznamovan z nezvestobo - vztrajali v zvestobi, ki jo objublja. Vas, mladi fantje in dekleta, pa vabim, da ob teh zgledih velikodušne podaritve znova prisluhnete Gospodu, ki vam govori v globinah srca.

V ČASU SADOV

Medtem ko se bližamo vrhuncu poletja, ko vse cveti in prekipeva od življenja, pa na Trsteniku, v vasi pod Storžičem, raste nov dom miru in počitka za tiste soprobrate salezijance, ki so svoje življenjsko delo med mladino že opravili. V miru gorenjske vasi živijo naši starejši in bolni sobratje, večkrat zaznamovani z bolečino in trpljenjem. Odločili smo se, da jim zgradimo primernejši dom, v katerem se bodo prijetneje počutili in kjer se bomo z njimi radi srečevali.

Po Božji Previdnosti smo uspeli zbrati vsa potrebna dovoljenja za izgradnjo prizidka in v začetku maja začeli gradbena dela. Upamo, da bodo dokončana še pred zimo. Takoj zatem bomo začeli prenovo obstoječega dela doma, kar naj bi bilo dokončano do pomladi l. 2001. Iskreno vas vabim, da po svojih močeh podprete to plemenito delo, in vam hkrati zagotavljam poseben Božji blagoslov.

Čas poletja, oddiha, nabiranja novih moči, pa tudi čas posvečenj in številnih duhovnih srečanj. Čas, ko Duh objema človeka. Naj objame vsakega izmed nas, da bomo zmogli opraviti velike naloge, ki nam jih je zaupal Gospod.

Lojze Dobravec,
inšpektor

Nagrajenec 3. številke SV:
Urška Šmalc, Cerknica

3

PRAZNIK MARIJE POMOČNICE 4

Juan E. Vecchi
OSALEZIJANSKI DRUŽBI 8

Miran Sajovic
BITI MAŠNIK JENEKAJ LEPEGA 10

Sv. Janez Bosko
ENOŽIVLJENJE IMAMO 12

Reportaža z obiskofovskem posvečenju na Rakovniku
VELIKSI, GOSPOD ZGODOVINE 14

Martin Liseč
MLADIVOMAMI 18

Družina Zalokar
KDOMEBOSEKDAJIMEL TAKORAD? 22

Pogovor z misijonarjem Ludvikom Zabretom
PUŠČAVAJEV ZCVETELA 24

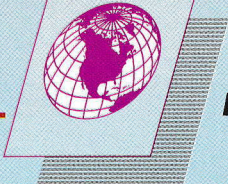
Martina DBS
KOSE ZNOVA ZAVEM PODARJENIH MILOSTI 28

Naslov: SALEZIJANSKI VESTNIK • RAKOVNIŠKA 6
p. p. 2404 • 1001 Ljubljana • telefon: 01/427 30 28

• dvomesečnik • 4/2000, letnik 73 (štev. 506) • Glasilo za salezijansko družino • Izdaja Salezijanski inšpektorat v Ljubljani • Ureja uredniški odbor • Glavni urednik: Janez Potočnik • Grafična priprava in založba: Založba Salve, Ljubljana • Lektorira: Stanislav Duh • Tisk: Tiskarna Ljubljana, d. d. • ISSN 0353-0477 • www.salve.si/vestnik

DAROVE za vzdrževanje Salezijansk. vestnika lahko nakažete na žiro račun: Sal. inšpektorat, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, št. Ž.R.: 51800-620-336 05 1200119-15059, pripis: "SV"

Na podlagi 25. člena Zakona o DDV se za tisk revij obračunava in plačuje DDV po stopnji 8%.

Rakovnik, MARIJA POMOČNICA

VELIK SI, GOSPOD, V SVOJIH DAROVIH

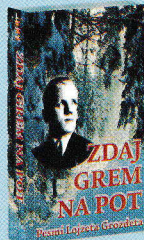
Svetišče Marije Pomočnice je bilo v zadnjih majskih dneh kar naprej deležno praznovanj. Bogu hvala, da nam je naklonil toliko milosti: po škofovskem posvečenju msgr. Stanislava Hočevarja, po akademiji v čast Božjemu služabniku Alojziju Grozdetu, po bedenju mladih ob Mariji, po molitvenem dnevu za duhovne poklice, po lurski procesiji in po osrednjem romarskem slavlju ob prazniku Pomočnice kristjanov. Na vse to blagoslovljeno dogajanje nam je Bog vseskozi podarjal čudovito vreme.

4

Vsa slava ob prazniku Marije Pomočnice so bila na poseben način zaznamovana z novim beograjskim nadškofom koadjutorjem **msgr. Stanislavom Hočevarjem**. Dva meseca po imenovanju za nadškofa je bil posvečen prav na praznik Marije Pomočnice v sredo 24. maja. Glavnemu posvečevalcu nunciju Edmondu Farhatu se je pridružilo še nad 20 drugih škofov in kakih 200 duhovnikov ter velika množica ljudi. Novega nadško-

fa v Beogradu ne bo čakalo lahko delo, toda tja se odpravlja z velikim zaupanjem, pravo Abrahamovo vero in zagotovilo močne vsestranske, predvsem pa duhovne podpore slovenskih vernikov.

Dan za tem je bil v svetišču Marije Pomočnice ob obletnici rojstva Božjega služabnika Aloj-

zija Grozdet **predstavitveni koncert** kasete in zgoščenke z naslovom *Zdaj grem na pot*, kjer so uglasbene mnoge Grozdetove pesmi. Na koncertu so sodelovali mnogi, ki so pomagali pri uresničenju tega projekta: avtorja glasbe Franc Juvan in Dominik Krt, solisti Petra Grkman, Karla Uršič in Primož Krt, pa rakovniška skupina Metulji in združena pevska zbor Rakovnik-Kodeljevo. Med koncertom nas je pozdravil vicepostulator postopka za Grozdetovo kanonizacijo nadškof msgr. Stanislav Hočevar.

V petek zvečer je bilo tradicionalno **bedenje mladih** ob Mariji, ki so razmišljali na temo *Da bi imeli življenje*. Za sklep so se odpravili na t. i. *Pot luči* po obronkih Golovca, ko so razmišljali o skrivnostih Jezusovega vstajenja. Večer so pripravili mladi iz župnije Šentrupert na Dolenjskem skupaj s svojim kaplanom Sandijem Osojnikom.

Sobotno dopoldne je bilo prepojeno z duhom molitve: polno Marijino svetišče je vse dopoldne dihalo gorečo prošnjo

ZAHVALA BEOGRAJSKEGA NADŠKOFA KOADJUTORJA

Dragi člani Salezijanske družine, drage bralke in bralci Salezijanskega vestnika!

Vse iskreno pozdravljam!

Več kot deset let smo se redno "srečevali" na straneh meni tako dragega Vestnika. Zdaj me je Gospod, ki vodi zgodovino, prestavil drugam. Ob imenovanju za beograjskega nadškofa koadjutorja in samem škofovskem posvečenju sem na poseben način odkrival vašo molitveno podporo in vzajemnost. Bog vam obilno povrni in Marija Pomočnica naj vas varuje in spremlja.

Vem, da se dobro zavedate težav mojega novega poslanstva. Zato se vas drznem prositi, da me ne bi pozabili v svojih molitvah. Vsi mi skupaj še bolj zaupno prosimo k Svetemu Duhu za novo pomlad v narodih in krajevnih Cerkvah na Balkanu. Salezijansko poslanstvo je po svoji naravi misijonsko in pionirsko. Zato sem prepričan, da gremo skupaj na pot.

Hvala! Nikdar vas ne bom pozabil! Lepo pa bo, če se bomo kdaj srečali v Beogradu. Tam z vami molim in upam!

Stanislav Hočevar
beograjski nadškof koadjutor

Ljubljana, 5. 6. 2000, na dan duhovniškega posvečenja sv. Janeza Boska

Gospodu in Mariji za **nove duhovne poklice** in za zvestobo tistih, ki so stopili na to pot. Pri molitvi rožnega venca sta med drugimi sodelovali tudi družini Šuštar iz Radomelj in Rezar iz Teharij pri Celju, ki imata po osem otrok. Spregovoril nam je novi višji predstojnik slovenskih salezijancev Lojze Dobravec. Pri maši pa, ki jo je vodil nadškof Hočevar, sta bila v službo bralca postavljena dva salezijska bogoslovca.

Vigilijo slavja v soboto zvečer je vodil rektor ljubljanskega bogoslovja msgr. Anton Slabe, ki nam je tudi spregovoril o pomenu duhovnih poklicev. Ob koncu maše smo z lučkami ob prepevanju lurške pesmi poromali v cerkev in mnogi so nadaljevali molitev vso noč do nedeljskega jutra.

Spet pa so se množice vernikov zgrnile ob Mariji v nedeljo popoldne, ko je nadškof Hočevar vodil **osrednjo romarsko slovesnost** ob prazniku Marije Pomočnice, glavne zavetnice rakovniškega svetišča. Vedno znova nas prevzame veličastna procesija s kipom Marije Pomočnice v zeleno katedralo lurške votline. Nadškof Hočevar nas je spodbujal, da bi si vsi morali vzeti Marijo za vzor: tisti, ki se odločajo za zakonsko in družinsko življenje, in tisti, ki se odločajo za duhovne poklice: saj je Marija vendar vzor materinstva in devištva; vzor poročenega in posvečenega življenja; vzor vzgojiteljem in predanosti Bogu.

Letos so to veličastno slavje zaznamovali še mladi pevci iz Gimnazije Želimlje in godba iz župnije Videm Dobrepolje.

Vendar se romanje k Mariji s praznikom ni zaključilo: ona vedno znova vabi, da bi se obracali k njej, saj je vendar naša pomočnica, ki rada posreduje pri sinu Jezusu za nas, kot se je to zgodilo v galilejski Kani.

Janez P.

ČARNO JEZERO 2000 MAVRICA ŽIVLJENJA

Za nami je tudi deveta prireditev *Črno jezero*. Letos smo jo dejavno pripravljali v Mladinskem cehu skupaj s Salezijansko mladinsko pastoralo.

Naslov letošnje prireditve je bil *Mavrica življenja*, kjer smo predstavili sožitje med ljudmi, rastlinami in živalmi, ter strpnost do drugih in drugačnih.

Letošnje prireditve se je udeležilo več kot 1200 otrok iz cele Slovenije. Več kot 150 animatorjev je pripravilo 20 delavnic, imenovanih *otoki*, kjer so se otroci lahko igrali, gledali predstavo oz. poslušali koncert ter sodelovali pri delu na raznih delavnicah. Za otroke smo pripravili tudi stojnico, kjer smo prodajali pijačo, čokolado in sladole. Za darilo so letos otroci prejeli obesek z napisom *Mavrica življenja*.

Prireditev se je začela ob 9.00, vendar so skupine otrok vstopale na prireditveni prostor že prej. Delo po otokih je potekalo do 13.30, potem pa je sledila maša v cerkvi. Prireditev se je zaključila okrog 16.00, sledil pa je še piknik za animatorje.

Otroci so lahko vse informacije dobili na info točki, ki je bila pri vhodu v zakristijo v rakovniško cer-

kev. Vsak udeleženec je imel tudi vstopnico s svojim imenom in imenom skupine, ki ji je pripadal, tako, da se nihče ni mogel izgubiti. Animatorji otokov so pripravili svoje plakate, s katerimi so vabili otroke na svoje otoke. Pri teh panojih so animatorji počakali skupino otrok in jih popeljali do otoka. Na vhodu na prireditveni prostor smo letos obesili zastave z napisom *Črno jezero*. Pripravili smo tudi tri večje panoje, ki smo jih obesili na cerkev, notranjost cerkve pa smo okrasili s trakovi, ki so ponazarjali mavrico. Za ozvočenje in glasbo je poskrbel zakristan Sebo, v garažo pa smo postavili tudi tri namizne nogomete, kjer so se otroci lahko dodatno zabavali.

Na kratko povzemimo vsebino otokov in kraje, ki so jih pripravljali:

6

Robinzonov otok – Nopp Homec - skavtske igre

Kekec in Mojca – Žalna - otroci so se seznanili z živalskim in rastlinskim svetom

Gozdni nemir – sestre Bled – igra **Pod medvedovim dežnikom** -

sestre M. Sobota – predstava **Izdelovanje dežnikov** – sestre MS

– izdelovanje dežnikov iz plute, volne, zobotrebcev

Oblikovanje živali iz gline – sestre Radlje – iz glinamola so se oblikovale različne skulpture

Cvetoči otok – Sodražica – aranžiranje cvetja,

izdelovanje cvetja iz papirja

Vodne igre – sestre Rakovnik – igra z vodnimi balončki.

Drevesni direndaj – skavtinja Škofljica – predstavile so ekosistem

V čem sem jaz poseben – Skala – različne igre, Bus veselja

Kviz – LJ- Kodeljevo.

Francišek in Žabica Skokica – Komenda – izdelovanje žabic iz papirja

Kviz – Šentrupert

Molitveni – sestre Gornji trg

Dobrodelni – sestra Marta – predstavili so mlade invalide in zbirali sredstva za gibanje Vera in Luč

Dungla – skavti Domžale – streljanje z lokom, igre

Koncert – Joseph Rakotorahalaha – koncert in igranje na različne afriške instrumente

Čarovnik – Toni Mežan – predstava čarodeja in pantomima

Veseli laski – Želimlje – oblikovanje pričesk, barvanje las, modna revija

Igre brez meja – Preserje – različne zabavne igre

Nova Stiftna na Dolenjskem

INŠPEKTORIALNI DAN SESTER HMP

Velikonočni ponedeljek 2000 je skoraj vse sestre iz naših skupnosti zbral na inšpektorialnem dnevu. Letos smo ga obhajale tako, da smo poromale v svetoletno Marijino romarsko cerkev Nova Stiftna pri Ribnici. Skupaj z domačini in romarji smo sodelovale pri sveti maši. V popoldanskem delu programa smo se zahvalile naši inšpektorici s. Miri za po-

travalno opravljanje odgovorne službe vodstva inšpektorije; izmenjale smo tudi nekaj resnih in veselih o našem življenju v skupnosti, z mladimi, z Bogom. V veri čutimo, kako v pisan mozaik našega vsakdanjika nenehno sije milost troedinega Boga, ki nas v ljubezni povezuje na poti svetosti. Dež, ki je ves popoldan izpiral prah s cest, še zdaleč ni mogel "odplakniti" naše dobre volje, ko smo se po dnevu veselja, zbrani in medsebojne izmenjave vračale vsaka v svojo skupnost.

s. M. Š.

Trstenik

BLAGOSLOV TEMELJNEGA KAMNA

V nedeljo 23. julija ob 18. uri bo beograjski nadškof koadjutor msgr. Stanislav Hočevar blagoslovil temeljni kamen prizidka stavbe za starejše in bolne sobrate salezijance. Vabljeni. To bo priložnost za večkratno zahvalo Bogu: za toliko sobratov, ki so v stoletni zgodovini salezijancev na Slovenskem izgorevali za salezijansko poslanstvo na Slovenskem; za toliko dobrotnikov, ki podpirate salezijansko poslanstvo in ki ste že ali še boste darovali za prizidek na Trsteniku; in zahvala Bogu samemu, da moremo tam razširiti naš dom za sobrate.

Darove lahko oddate osebno na Trsteniku, po poštni nakaznici na naslov:

Srečko Golob, Trstenik 23, 4202 Golnik

ali na naš žiro račun:

Salezijanski inšpektorat, Rakovniška 6, Ljubljana, št. ž.R. 51800-620-336

05 1200119-15059 s pripisom »Trstenik«

PRAZNIK DON BOSKOVIH SOTRUDNIKOV

Mužlja - katoliška župnija v bližini Zrenjanina v ZRJ. Župnija šteje okrog 7000 vernikov, pretežno Madžarov. Duhovno oskrbo župnije so slovenski salezijanci prevzeli pred 35 leti (1965). V tem času se je v župniji marsikaj lepega zgodilo. To je danes župnija z organiziranim mladinskim centrom in pestro pastoralno ponudbo. Žal pa pastoralno delo hromijo težke vojne in povojne razmere, ko se mnogi ljudje borijo za golo preživetje. Dušni pastirji so jim v teh težkih okoliščinah bili v veliko oporo, ko so zbirali pomoč in jo delili najpotrebnejšim. Zlasti jim je bila dobrodošla pomoč v zdravilih, ki jih ni bilo moč dobiti.

Po don Boskovem zgledu so si salezijanci prizadevali, da bi pridobili čimveč sodelavcev med župljani – laiki, v katerih je zorela zavest soodgovornosti za materialno in duhovno rast župnije. Kar nekaj let je zorela tudi pobuda, da bi ustanovili center *don Boskovih sodelavcev*. Številna skupina don Boskovih prijateljev se je zbirala na mesečna srečanja, kjer so spoznavali don Boska in poslanstvo salezijancev ter način, kako naj se kot laiki vključijo v poslanstvo Cerkve. Mnogi so spoznali, da je poklic salezijanskega sodelavca tisti, ki jim omogoča osebno krščansko zorenje in priložnost, da bolj zavestno živijo poklic kristjana v družini in delovnem okolju. Konkretne smernice, kako uresničiti poklic sodelavca, pa so našli v *Pravilniku apostolskega življenja*. Tako je po daljšem času dozorela odločitev, da se bodo nekateri pridružili *Združenju don Boskovih sodelavcev*. To se je zgodilo na belo nedeljo 30. aprila 2000.

Ker župnija Mužlja spada pod slovensko salezijansko inšpekto-

rijo sv. Cirila in Metoda, so na praznovanje *obljube* povabili tudi don Boskove sodelavce iz Slovenije. Vabilu smo se z veseljem odzvali. Delegat za sodelavce Ivan Turk in koordinator sodelavcev v Sloveniji Jožica Pregl ter bogoslovec Zoltan Varga (doma iz Mužlje) smo se na pot odpravili nekaj dni poprej, da smo bili deležni duhovne priprave na praznovanje. V veliko veselje in spodbudo pa je sodelavcem bil obisk msgr. Stanislava Ho-

čevarja, ki je bil par dni pred tem imenovan za novega beograjskega nadškofa, in obisk novega salezijanskega inšpektorja Lojzeta Dobravca. Vsi gostje smo čutili, kako je vsa župnija dihala za veliki dan, posebej še tisti, ki so sklenili izreči *obljubo don Boskovega sodelavca*. Svoj DA je izreklo kar 39 sodelavcev. Zelo dožive-to je bilo bogoslužje, ki sta ga popestrila mešani in mladinski pevski zbor. Na koncu bogoslužja sta zakonca sodelavca izrekla iskreno zahvalo vsem, ki so jim stali ob strani v času priprave.

Po končanem slavlju v cerkvi smo se zbrali pri skupnem kosilu v župnijski dvorani. Druženje je bilo zelo prijateljsko in je bilo potrditev, da smo sodelavci kot laiki potrebni v širjenju evangelija, pomoči v župniji, pri vzgoji mladih in drugih konkretnih dejavnostih ...

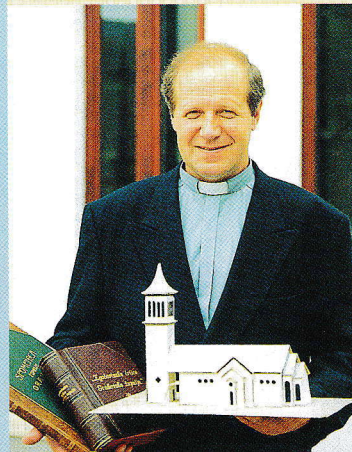
Dan se je nagnil k večeru in prišel je čas slovesa. Bilo je resnično lepo in zato je ob slovesu potekla tudi kakšna solza. Ker pa vemo, da nas vodi isti don Boskov duh, smo se poslovili v upanju, da se bomo zagotovo še srečevali in družili. Celotni župniji in župljanom v Mužlji iskrena zahvala za vso gostoljubnost z željo, da bi se kmalu srečali v Sloveniji. To se je zgodilo ob praznovanju posvetitve msgr. Stanislava Hočevarja za novega beograjskega nadškofa.

Jožica Pregl, DBS

Grahovo

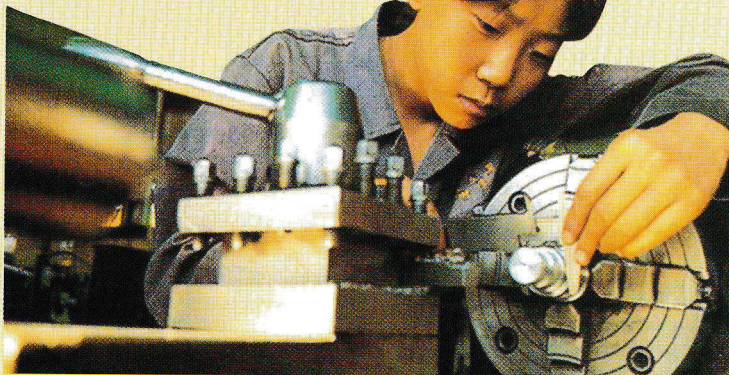
POSVETITEV CERKVE

27. aprila 2000 je nadškof dr. Franc Rode posvetil cerkev Marije Brezmadežne v Grahovem, kjer župnikuje salezijanec Metod Lampe.

Osmi don Boskov naslednik razmišlja o poslanstvu don Boskovih salezijancev v svetu in Cerkvi, o izzivih, pred katerimi so, in o aktualnosti don Boskovega preventivnega sistema.

8

Biti znamenje in nosilci Božje ljubezni mladim

PREDSTAVITEV SALEZIJSKE DRUŽBE

Sv. Janez Bosko je bil izvirni duhovnik, ki je živel in deloval v preteklem stoletju na severu Italije, predvsem v Turinu. Imel je izredno sposobnost neposrednega stika z mladimi in veliko občutljivost za njihove probleme. Leta 1859 je ustanovil redovno skupnost salezijancev (Družba sv. Frančiška Saleškega), kasneje pa še družbo sester hčere Marije Pomočnice in laiško združenje don Boskovi sotrudniki. Danes delujejo salezijanci v 118 državah, družba šteje 17500 članov; približno toliko članic ima tudi družba sester hčera Marije Pomočnice. Salezijanske ustanove so namenjene predvsem vzgoji mladih. Zelo shematično lahko rečemo, da odgovarjajo potrebam mladih na štirih ravneh.

Prva je **raven revščine**. Številne salezijanske ustanove sprejemajo mlade brez družine, mlade s ceste, mlade, ki trpijo zaradi odvisnosti od mamil ali alkohola, ter mlade, ki trpijo zaradi drugih novih oblik revščin.

Druga raven vzgoje je namenjena mladim, ki navadno ima-

jo podporo v družini, potrebujejo pa **celovito izobrazbo**, vzgojo vesti, srca, vzgojo za vrednote, za krščansko vero.

Na tretji ravni imamo v mislih tiste mlade, ki imajo večje sposobnosti na človeški in verski ravni, tiste, ki bodo morda v prihodnosti razvili svoje vodstvene sposobnosti. Že sedaj se kot **animatorji** vključujejo v razne oblike prostovoljnega dela za mlade.

Na koncu naj omenim še tiste, ki so odkrili svoj **duhovni poklic** za službo v Cerkvi ali za redovništvo. Že don Bosko je tem mladim namenjal posebno vzgojno skrb.

Salezijanci uresničujemo svoje vzgojno-pastoralno poslanstvo v nekaterih tipičnih ustanovah. Najbolj značilen je **oratorij - mladinski center**. Gre za kraj zbiranja mladih, ki jim

ponuja številne možnosti (gledališče, glasba, igra, družbene aktivnosti, prostovoljstvo, mladinske skupine, kateheza itd.). Oratorij - mladinski center je v salezijanskem duhovnem izročilu opredeljen kot **dom**, ki sprejema, **župnija**, ki evangelizira, **šola**, ki uvaja v življenje, in **dvo-rišče**, kjer živijo mladi v prijateljstvu in veselju. Po vsem svetu jih je okrog 700.

Veliko pozornosti namenjamo **šolam**. Imamo približno 900 šolskih centrov, 320 centrov za poklicno izobraževanje in 23 univerzitetnih centrov (npr. center v Braziliji ima 10.000 študentov). Naslednja tipična dejavnost so **župnije**. Teh vodimo okoli 1.100. V župnijah sodelujemo s pastoralnimi načrti krajevne Cerkve, vendar namenjamo posebno pozornost mladim in njihovi celostni rasti. Omenimo še **skupnosti za formacijo** kandida-

Salezijanci danes

17500 članov v 118 državah
900 šolskih centrov
320 centrov za poklicno izobraževanje
23 univerzitetnih centrov
1100 župnij

tov za redovniško in duhovniško življenje. Približno desetina salezijanskih dejavnosti je namenjena **mladim v stiski**. To so sprejemni domovi, mnogi sobratje delajo z mladimi na ulici, vodimo domove za zdravljenje odvisnikov, organiziramo stanovanjske skupnosti. Veliko svojih moči namenjamo **sredstvom obveščanja**, posebej založništvu, pa tudi radiu in televiziji. Mnogi mladi, ki se srečujejo z don Boskovo karizmo v naštetih dejavnostih, se vključijo v **Salezijansko mladinsko gibanje**.

IZZIVI

Salezijanci si svojega vzgojno-pastoralnega poslanstva ne moremo zamisliti brez sodelovanja s številnimi laiki. Kulturno-družbeni položaj mladih odkriva salezijancem tri izzive. Najprej so to **novе oblike revščine**. V tako imenovanem tretjem svetu so posledica ekonomskih razmer, predvsem izključnosti s trga dela. Zahodni svet se srečuje z migracijami, raznimi oblikami odvisnosti, s šibko vzgojno vlogo družine. Ko se ukvarjamo z otroki tudi v običajnih šolah, vidimo, kakšne prizadetosti in strahove nosijo s seboj.

Drug izziv so **mladi, ki jim družina ne daje prave življenjske gotovosti**. Trpijo zaradi osamljenosti, ki se pogosto kaže v bolestem iskanju pristnih osebnih odnosov in bližine.

Tretji izziv je **vzgoja za vrednote in za vero**. Oboje ima vrednost, ker obzorje, ki ga ponuja družba v sredstvih obveščanja, ne kaže jasno, na katere vrednote bi morali danes staviti. Vera je za mlade pomembna tudi danes; pomembno pa je tudi, kdo in na kakšen način jim jo izroča. Mladi želijo vero izkusiti. Samo tako bodo našli smisel in odkrili svojo vrednost.

AKTUALNOST DON BOSKOVE KARIZME IN PREVENTIVNEGA SISTEMA

Salezijanci se vedno bolj zavedamo, da smo od svojega ustanovitelja podedovali veliko vzgojno modrost. To smo morali spremisliti v luči modernega časa.

Nekatere stvari so se spremenile: oblika vzgojne ustanove ni več taka, kot je bila nekoč - zaščiten, zaprt, pod izključnim vplivom vzgojiteljev. Danes je vzgojna ustanova odprta, izpostavljena, krhka, podvržena mnogim vplivom. Mladostnik je bolj svoboden, spoštovan v svoji enkratnosti, ima več možnosti, ni toliko določen.

Zavedamo se, da je oblike dela treba nanovo premisliti, jedro preventivnega sistema pa ima veliko vrednost. Nekatere prvine nam neposredno namigujejo, da je ta sistem zelo dober. Naj jih nekaj navedem. Potrebni so prostori, kjer se mladi

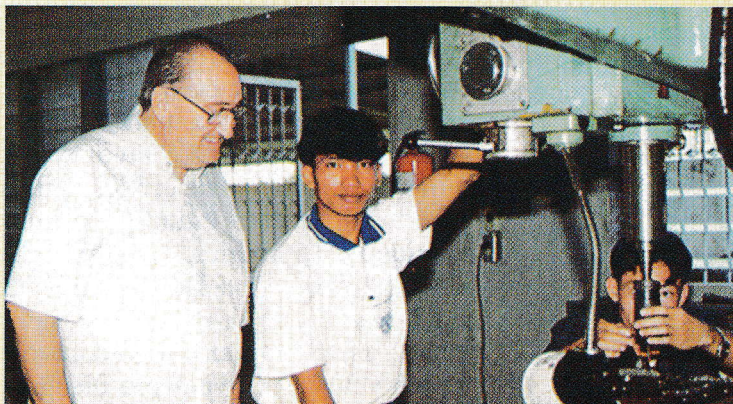
lahko zbirajo, še pomembnejši pa je **oseben odnos prijateljstva in zaupanja**, ki ga v teh prostori vzpostavlja mladostnik s svojimi vrstniki in vzgojitelji. To je temeljni princip oratorija - mladinskega centra.

Danes se nanovo zavedamo pomena preventive. **Za don Boska je preventiva temeljno v zaupanju mlademu človeku**. Rekel je: »Potrebno je razviti notranjo razsežnost mladega človeka, srce, duha, vest. To ga bo napravilo odpornega za prihodnje nevarnosti.« Če ima mlad človek ideale, načrte za življenje, prijatelje, zagotovo ne bo zapadel v uživanje mamil ali iskal rešitev tam, kjer je ni.

Tretji je **princip razmerja prijateljstva**. Mladi najbolj trpijo, kadar so prikrajšani za osebni odnos. Starsi so velikokrat zaposleni, jih ne razumejo, tudi tisti, od katerih v Cerкви pričakujejo osebni nagovor, so zaposleni z drugimi stvarmi. Prisiljeni so, da si uredijo življenje, kakor morejo. Hrepenijo po sreči. Vidimo, koliko pomenita bližina in pogovor, kako pomembno je biti z mladimi, jih spremljati v njihovi rasti.

Enako aktualen je **binom razum-vera**. Zakaj? Ker v okolju ni lahko odkriti modrosti, ki bi mladostniku pomagala, da bi izbral po pravih kriterijih. Oblegan je z vseh strani: od propagande, prijateljev itd. Mladim je torej potrebno pomagati razločevati, razmišljati, presoјati, kaj so vrednote, in to v praktični obliki, v skupini, v vzpostavitvi primerne vzgojne okolja. Po drugi strani pa ne ostajamo zgolj pri zunanosti, pač pa želimo iti h koreninam vesti, tistega, kar čutijo v sebi, in pomagati, da čimbolj ponotranjijo in posebijo izkušnjo življenja v okolju, ki zelo teži k zunanosti, spektakularnosti, k takojšnjemu zadoščenju.

Juan Edmundo Vecchi,
vrhovni predstojnik Salezijanske družbe

Ob prazniku sv. apostolov Petra in Pavla slovenski škofje skupaj z duhovniki polagajo roke na diakone.

To je dan mašniških posvečenj.

Veliko duhovnikov pa se na ta dan spominja lastnega mašniškega posvečenja.

Zato vam imam tokrat namen zapisati svoje občutje duhovništva.

10

SREČEN SEM, KER SEM DUHOVNIK

Kar tukaj na začetku pa že moram zapisati, da sem še čisto svež mašnik. Najraje slišim, če mi rečejo mašnik, ker s to besedo povzamejo bistvo in lepoto slehernega duhovniškega poklica. Duhovnik je človek svete maše, ki pa ni nikoli nekaj zasebnega, zato je tudi človek občestva-skupnosti.

Kadar se vracam v svojo rodno župnijo, me najpogosteje vprašajo, če sem srečen, zadovoljen in če mi je kaj žal, da sem postal mašnik. Naj vam kar odkrito zapišem, da sem kot mašnik presrečen. Sicer je res, da še nisem okusil vse teže duhovniškega poklica, pa glede na to, kar sem do sedaj doživel, stojim za svojimi besedami.

Kaj je tisto, kar me tako vedno znova navdušuje, mi vliva moči za vztrajanje, optimizem in veselje.

TRIJE STEBRI MOJE SREČE

To je najprej sama **sveta maša**. Ko si pri oltarju skupaj z brati in sestrami, ki isto verujejo kakor ti, in ko povzdigneš belo ho-

BITI MAŠNIK JE NEKAJ LEPEGA

stijo in zlati kelih, kaj more biti lepšega, bogatejšega in rodovitnejšega. Da, premajhni smo, da bi vse dojeli in razumeli, a vendar se takrat dogaja nekaj velikega: mašnik drži v rokah Jezusovo telo in kri za vse brate in sestre, za ves svet! Kako nekaj velikega je takrat mašnik! V tistem trenutku so vse odpovedi in žrtve poplačane, takrat veš, da se ti je splačalo zapustiti vse in oditi za Gospodom.

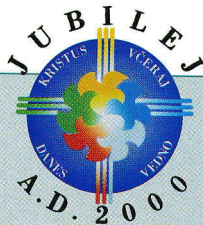
Drugo je **spovedovanje**. Pred tabo je odgovornost, da trepetiš, a si priča velikemu zakramentu, ko sam Bog uporabi tvojo majhnost, nevednost in omejenost, da dviga padlega, da najde izgubljenega, da obudi mrtvega. In ko vidiš zadovoljstvo in mir odhajajočih od tega zakramenta, takrat si rečeš: »Fant, splačalo se je, da si šel za Gospodom.«

In tretje je **preprosto srečevanje** z brati in sestrami, zlasti z mladimi ljudmi. Mladi snujejo svojo prihodnost, polagajo

temelje svojemu bodočemu družinskemu življenju, starejši se ozirajo na prehojeno pot, pri njih so življenjske izkušnje in oboji se zaupajo duhovniku za besedo spodbude ali nasveta. In takrat vzklikneš, kako je to lepo in čudovito, odpovedal si se lasti družini, a prejel si veliko večjo družino. Da, Bog bodi zahvaljen za vse to. Tako, ni mi žal, da sem storil ta korak in upam, da mi tudi v prihodnje ne bo.

Morda tudi ti čutiš v sebi, da te Gospod kliče, in omahuješ. Ne boj se, stopi pogumno na to pot, ne obotavljaj se, steci, ne bo ti žal, le ljubi Gospoda, dovolj ti je njegova milost. Pot je sicer naporna, a cilj je čudovit. Kdor reče iskreno **da** Jezusu Kristusu in njegovi Cerkvi, ta v svojem jedru ne more biti razočaran. Kajti, kjer je Jezusov klic, kjer je Cerkev, tam je ljubezen, in kjer je ljubezen, tam je Bog, Bog pa je izpolnitev vseh človekovih najglobljih hrepenenj.

Miran

SVETO LETO 2000 NOVA MAŠA - PRAZNIK SPRAVE

Kako lepo je živeti, če se ljudje med seboj razumejo in si dobrohotno pomagajo. Obenem pa živo čutimo, koliko je razprtij in sovraštva, ne le med narodi, ampak tudi med sorodniki, sosedi, farani ... Prav gotovo je Božja voja, da v letošnjem svetem letu naredimo korak bliže eden k drugemu. Na poti sprave nas v dneh novih maš lahko opogumi izpoved prijatelja duhovnika, ki je zapisal takole:

V družini nas je bilo več otrok. Kot petnajstleten fantič sem se odločil, da bom duhovnik. Mojo odločitev so domači sprejeli z razumevanjem. Le brat, ki je bil 11 let starejši od mene in ker je bil prepojen z *rdečo barvo*, se ni mogel sprijazniti z mojo odločitvijo. Kar nekaj let si je zelo prizadeval, da bi mi priskrbel štipendijo in me preusmeril drugam. Nekega dne mi je celo rekel: "Ti si pa res neumen. A ne vidiš, kakšen čas je. Vera bo izginila. Čez deset let vas (duhovnike) bomo vse pobili." Po tej izstreljeni puščici sem bratu odgovoril: "Prav, če misliš, da je tako prav, pa nas pobijte! Jaz čutim, da je to moj poklic!"

Leta so minevala, jaz sem študiral. Veliko sem mislil tudi na sorodnike, zlasti na brata in molil zanj. Kljub *izstreljeni puščici* mu nisem v srcu nikoli zameril. Bližal se je čas nove maše. Domači so me vpraševali, ali bom brata tudi povabil, saj najverjetneje ne bo prišel. Jaz sem molil in upal, da bo nova maša naš skupni praznik ... Na novo mašo sem povabil vse, zlasti bližnje sorodnike. Na moje veliko veselje so vsi prišli. Ob srečanju mi je *rdeči brat* stisnil roko in rekel: "Čestitam ti, da si vztrajal. Mislim, da si izbral boljše kot jaz! Vem, da ti je bilo kdaj hudo zaradi mene. Oprosti mi ..." S solzami v očeh je še dodal: "Pred nekaj dnevi sem bil pri spovedi z željo, da bom lahko prejel obhajilo iz tvojih rok!"

Prijatelj je zaključil svojo izpoved z besedami: "Moja nova maša je bila praznik, praznik sprave za našo družino in našo sosesko. In to je bilo zame, novomašnika, najlepše darilo. Tedaj sem si zaželel, da bi bilo moje duhovništvo vedno v službi sprave!"

Dragi prijatelji, molivci za duhvene poklice in vsi drugi, prosimo v teh dneh novih maš Gospodarja zetje, naj pošlje novih služabnikov sprave in naj blagoslovi letošnje novomašnike. Naj bodo novomašna slavlja praznovanja prijateljstva in sprave z Bogom in med ljudmi.

Ivan Turk, sdb

MOLITVENI NAMENI

◆ Julij - 2000

To je dan, ki ga je naredil Gospod. Veselimo in radujmo se ga.

Naj bodo novomašna slavlja tako uglašena, da bodo nov navdušujoč klic za duhovniško in redovniško življenje.

◆ Avgust - 2000

"Mladi, vi ste upanje Cerkve, vi ste upanje sveta!" (J.P.II.)

Gospod, naj bo svetoletno romanje mladih v Rim njim nov navdih za zvestobo Jezusu Kristusu, ki je naša pot, resnica in življenje.

◆ September - 2000

Znova so se odprle šolske učilnice in hrami modrosti ...

Gospod, prosimo te, za starše, vzgojitelje, učitelje in katehete, da bodo ob šolskih programih nudili mladim tudi življenjske vrednote.

11

SI V SVOJEM MLADOSTNEM ISKANJU ZASLUTIL/A POSEBEN KLIC?

Informacije o raznih oblikah odgovora na Gospodov klic dobiš osebno, po pošti ali po telefonu.

Janez Potočnik
Rudnik I/13, 1108 Ljubljana
tel.: 01/420-21-33
e-mail: janez.potocnik@salve.si

V jubilejnem letu odrešenja in v letu priprave na stoto obletnico prihoda salezijancev v Slovenijo nam kot katehet govori sam sv. Janez Bosko - tako, kot je govoril svojim fantom v raznih nagovorih, šmarnicah, pridigah ipd.

KAJ JE ČLOVEK, DA SE GA SPOMINJAŠ?

Vse, kar obstaja na nebu in na zemlji, pravi Sveto pismo, je bilo ustvarjeno, da služi človeku. Oglejmo si prelepe in globoke besede iz psalma 8,4-9:

SV. JANEZ BOSKO

ENO ŽIVLJENJE IMAMO, DA V NJEM SPOZNA MO BŒGA, GA LJUBIMO IN MU SLUŽIMO

»Ko gledam nebo, delo tvojih prstov, luno in zvezde, ki si jih utrdil: Kaj je človek, da se ga spominjaš, sin človekov, da ga obiskuješ? Naredil si ga malo nižjega od Boga, s slavo in častjo si ga ovenčal. Dal si mu oblast nad deli svojih rok, vse si položil pod njegove noge: vse ovce in govoda, in tudi poljske živali, ptice neba in ribe morja, vse, kar se giblje po morskih stezah.«

Pa ti, prijatelj moj, kaj praviš, zakaj si od Boga prejel življenje? Odgovoriš mi: »Da spoznam, ljubim, delam, služim.«

Lep odgovor. A še to te vprašujem: da spoznaš - koga, da ljubiš - koga, da služiš - komu, da delaš - za koga? Kot odgovor mi lahko našteješ spisek ved, ki jih srečaš v šoli in ki odpirajo tvoj um, da potešiš žejo po znanju, spisek oseb in stvari, ki so cilj tvoje ljubezni in tvojega služenja.

Ti pa si pred vsem tem kristjan: torej veruješ v Boga in Jezusa Kristusa. Dovolj mi, da te spomnim, da si pred vsem tem prejel življenje od Boga, da spoznaš in ljubiš njega ter mu služiš, da boš nekega dne lahko večno živel v njegovem miru in veselju. Delo je trud, s katerim si zagotoviš materialne dobrine, ki jih potrebuješ za življenje, pred vsem tem pa je potrebno vsakodnevno žrtvovanje, s katerim si zaslužiš nebesa.

SPOZNATI BŒGA

Torej, življenje ti je bilo dano predvsem zato, da spoznaš Boga. Vsekakor je največja zapoved »ljubiti Boga«. Kako pa naj ljubimo koga, ki ga ne poznamo? Se pravi, da moraš uporabiti sposobnosti svoje duše, zaklade svojega uma, da spoznaš tega svojega Stvarnika in Očeta. Vsa znanost ni nič vredna, če ni tudi znanost o Bogu. Če poznaš misli vseh antičnih in modernih filozofov, če prek odkritij znanosti in tehnike poznaš vse skrivnosti narave, pa ne poznaš Boga, ti vse znanje nič ne pomaga. Zelo žalostno pa bi bilo, če bi izgubljal čas s poslušanjem in branjem neuporabnih, nevarnih stvari, ki zbujajo strasti in nas silijo v nesrečo.

Če si v preteklosti posvetil malo časa spoznavanju Boga, študiju krščanskega nauka, branju in premišljevanju evangelija, ki nam prinaša Božjo besedo, se danes odloči za redno opravljanje tega, da ne boš zapravil cilja, zaradi katerega ti je Bog dal življenje.

LJUBITI BŒGA

Bog ti je dal življenje zato, da ga boš ljubil.

Naša sposobnost, da ljubimo, je ogromna, in pogosto se zavedamo, da ta naša ljubezen zajema osebe, stvari, živali, ki so se polastile našega srca.

Ljubi zemeljska bitja, a vedno boš našel neko praznino v svojem srcu, če ne boš ljubil Boga močnejše kot druga bitja. Samo on nam lahko napolni srce. Ve-

liki učitelj sveti Avguštin je zapisal: »Zase si nas ustvaril, Gospod. In naše srce bo nemirno, dokler se ne spočije v tebi.«

Jezus nam je hotel to jasno predstaviti, saj je največja in temeljna zapoved življenja: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, iz vse duše, z vsem mišljenjem in z vso močjo« (Mr 12,30). In da ne bi nihče mislil, da je ta zakon postavil tiranski Bog, je dodal: Sprejmite moje besede in dajte, da vas poučim. Do nikogar nisem nasilen, dober sem do vseh. Našli boste mir, kajti to, kar vas prosim, je za vaše dobro (prim. Mt 11,28sl.).

Resno se vprašajmo: »Kaj smo ljubili do sedaj?« Ali smo prisiljeni priznati, da smo se z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo trudili ljubiti ljudi in živali, bogastva, časti, razna nepoštena zadovoljstva? Če smo delali napake, jih v prihodnosti ne smemo več. Ljubimo Boga, saj nas je on prvi ljubil. Lahko bi nas pustil v prazni temi, a nas je poklical v življenje in nas ohranil pri življenju. Ko je videl, da grešimo, je poslal svojega sina, da bi se pokoril in umrl za naše grehe, da nam tako pripravi večno življenje v miru in veselju.

SLUŽITI BOGU

Življenje smo prejeli od Boga predvsem zato, da mu služimo. To slovesno naznani v Svetem pismu: »In boste ljubili Gospoda, svojega Boga, in mu služili z vsem srcem in vso dušo (5 Mz 11,13); »Ljubi Gos-

poda, svojega Boga, in hodi vse dni po njegovih poteh« (5 Mz 19,9).

Služiti Bogu pomeni delati dobro in bežati pred slabim. Pomeni pa tudi pomagati našim bratom, v katerih je Bog - tako zagotavlja Jezus.

Služenje Bogu je torej poslušnost zapovedim, je delo, učenje, opravljeno natančno in požrtvovalno, je pomoč našim bratom v stiski, je veselje ob naših praznikih in ob družinskih srečanjih.

Ampak pozor! Če kdo živi le zato, da si nabira bogastvo zase, in ne služi bratom, njegovo delo ni služenje Bogu.

Če se kdo uči le zato, da ga bodo profesorji hvalili in da bo imel jutri lepo kariero, in ne tudi zato, da bo s tem služil bratom, njegovo učenje ni služenje Bogu.

Če se zavemo, da delamo le zaradi zaslužka, da se učimo le zaradi kariere, da služimo drugim le zato, da nato izkoriščamo njihovo prijateljstvo, da naše zabave niso tako pošteno, kot bi morale biti, moramo napraviti tako, kakor popotnik, ki odkrije, da je zgrešil pot. Vrne se nazaj in se napoti na pravo pot, ki ga bo pripeljala na cilj, ki ga mora doseči.

Služiti Bogu pomeni živeti, delati, se učiti - ne samo zase, ampak tudi za druge, ki so tako kot mi »Božji otroci«. Bogu pa so všeč vesele in pošteno zabave, ki ga ne žalijo.

Il mese di maggio consacrato a Maria Immacolata, str. 75-80.

MOLITEV

Presveta Devica, ti si vsak trenutek svojega življenja posvetila spoznavanju, ljubezni in služenju Bogu. Pomagaj mi živeti življenje, ki mi ga bo Bog še podaril, tako kot ti. Če boš opazila, da sem na napačni poti, da zapravljam svoje življenje v spoznavanju, ljubezni in služenju stvarim in osebam ter pri tem pozabljam na Boga, mi daj, prosim, moči, da spremenim pot, da bom tako lahko nekega dne skupaj s teboj zaživel v Božjem veselju in miru.

13

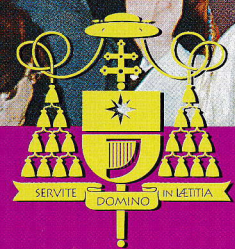

NALOGA

Vsak dan bom prebral nekaj vrstic evangelija, da bom bolje spoznal Boga po Jezusovih besedah in dejanjih.

Prvo škofovsko posvečenje v skoraj stoletni zgodovini cerkve Marije Pomočnice na Rakovniku. Prihitelo je nad dvajset škofov in okrog dvesto duhovnikov ter množica vernikov, ki so napolnili cerkev in lurško votlino. Obred posvečenja je nagovoril številne vernike tudi po zaslugi direktnega prenosa na radiu Ognjišče. Naj nas še enkrat nagovorijo nekatere misli, izrečene med samim posvečenjem.

Velik si,

BEOGRAD NI DALEČ

Beograd ni daleč, ni tuja Cerkev. Toliko je vezi, duhovnih, kulturnih in človeških, med brati in sestrami Ljubljane in Beograda. Te vezi se bodo negovale in utrjevale z namenom, da bi rasla ljubezen in se poglabljala edinost ...

Sveta mati Cerkev te pošilja, očeta in pastirja, med sinove in hčere, ki so priče Božjih čudes. Malo je teh bratov in sester katoliške vere, a

polni obetov pričujejo, kako čudovita so Gospodova dela (Ps 65) ...

Sveta mati Cerkev te pošilja tudi v bližino bratov in sester, ki pripadajo kristološki veri, ki ima zakramentalno istost in otroško pobožnost do »theotokos«, Božje matere, Pomočnice kristjanov. Nad njimi bedi starosta Pavle, ki »bojuje dobri boj, v veri in pravi zavesti« (1 Tim 1, 18). Njemu boš ponesel pozdrav Petra, ki si želi bratskega objema v tem jubileju odrešenja ...

In Cerkev, ki je v Sloveniji, bo ostala združena s teboj, v tvoji posebni in vesoljni skrbi; v tišini tvoje kontemplacije; v gorečnosti tvoje molitve in v prizadevnosti tvojega klika k Bogu. S teboj bo človeško in duhovno; pa tudi materialno, »da ne opeša tvoje zaupanje, da ne opeša tvoja vera« (prim. Lk 22, 32).

msgr. Edmond Farhat, apostolski nuncij, iz homilije

Gospod zgodovine

PRIŽGATI NOVO ZVEZDO UPANJA

Bog, ki je »bogat v usmiljenju«, je v tem velikem jubilejnem letu 2000 še enkrat razodel svoje bogastvo vsakršne dobrote.

»Glej, prihajam, o Bog, da spolnim tvojo voljo,« je molil učlovečeni Božji Sin, ko je prihajal na svet, da bi v svojem telesu razodel neskončno Božje usmiljenje. Telo je sprejel v ponižni Devici iz Nazareta, ki prevzeta od strmenja poje: »Velike reči mi je storil On, ki je

mogočen. Ozrl se je na mojo nizkost in iz roda v rod skazuje svoje usmiljenje.«

Zdaj smejo in morajo ta velika dejstva na nov način razglašati tudi moja usta, predvsem pa moje srce in moj duh ...

Dobri pastir, ki me pošilja v Beograd, da bi po moji nemoči ljudje okušali moč Božje bližine, novost evangelija, moč sprave, lepoto miru in blaglasje edinosti, hoče, da me sprejmete za svojega sodelavca. In jaz vzklikam: »Glejte, prihajam!« ...

Bratje in sestre, Bog hoče na priprošnje device Marije, da z novim poslanstvom prižigam novo zvezdo upanja. V roke mi polaga harfo, da opevam njegovo odrešenijsko moč. Marijo Pomočnico, ki me vedno materinsko vodi, goreče prosim, da bi smel tudi jaz sam, kakor poje psalmist, prebujati jutranjo zarjo: »zarjo sprave, novega sožitja, miru in sodelovanja. Marija, ti, ki si prehitvajajoče prebujala Jezusove čudeže, izprosi tudi meni milost prehitovanja v ljubezni: da bi neustavljivo ubiral strune evangeljskega soglasja in veselja, ki daje moč; da bi zbiral vse ljudi v občestvo Očeta in Sina in Svetega Duha. Z vsemi vami vzklikam: O Marija, pomočnica bila si in boš nam ti. Ti boš z nami tudi v 3. tisočletju. Zaupam in se ne bojim.

msgr. Stanislav Hočevar, iz nagovora ob posvečenju

ODKRIVAJTE ŽLAHTNE GLOBINE LJUDI

15

Raznoličnost ljudi, krajev in dejavnosti doma, obzorja, ki ste si jih pridobili na svojih srečevanjih drugod po svetu, prepleteno z zbrano molitvijo, so temelj vaše velike odprtosti. Po zaslugi nadnaravnih darov in vašega sodelovanja z njimi boste mogli odkrivati žlahtne globine ljudi, h katerim vas Gospod pošilja oznanjat milost, mir in ljubezen.

»Služite gospodu z veseljem!« je vaše geslo. Verjameмо, da boste tudi v prihodnje nam v domovini in kristjanom v vaši škofiji apostol veselja in zgled predanosti Božjim načrtom. Vedno in povsod naj vas spremlja varstvo Marije Pomočnice, ki vemo, da jo ljubite in se ji iskreno priporočate.

Sonja Kovačič, iz voščila v imenu rojstne župnije Škofjan pri NM

Združena pevska zbor Rakovnik - Kodeljevo ob spremljavi simfoničnega orkestra Domžale - Kamnik

Med zborom škofov so bili tudi novoimenovani slovenski škofje Bizjak, Stres in Glavan

Salezijanec Ciril Zajec iz Beograda vošči novoposvečenemu škofu

Predstavnica župnije Škocjan Sonja Krmc prinaša kruh pri darovanju

Predstavnici redovnic prinašata svečo pri darovanju

PRIJATELJSKI STISK ROKE

Posebej vas pozdravljam v imenu mladine, ki je deležna velike milosti, in ob raznih programih salezijanske mladinske pastorale in drugih salezijanskih vzgojno - izobraževalnih dejavnostih odrašča v duhu sv. Janeza Boska. Veseli nas, da je Gospod Bog za svojega imenitnega služabnika izbral vas - človeka iz naše srede. Srečanja z vami so bila vedno lepo doživetje. Veder in nasmejan obraz, prijateljski stisk roke ter opogumljajoča beseda spodbude so bili njihov obvezni sestavni del. Za vse to se vam iskreno zahvaljujemo in izražamo željo in voščilo, da bi bili tudi mladi v Srbiji, h katerim ste namenjeni, deležni takšnih srečanj z vami. Mladi to še kako potrebujejo.

Gasper Dovžan, iz voščila v imenu mladih in slovenske salezijanske družine

NE BOJ SE!

Prinašam pozdrave vseh duhovnikov beograjske nadškofije. Malo nas je, le 17, smo pa pripravljene delati za Božje kraljestvo in še naprej vestno opravljati svoje poslanstvo. Prinašam pozdrave vseh naših redovnic/kov in vernikov, ki so sicer majhna čreda (Lk 12,32) na 50 000 kvadratnih kilometrih in med 5,5 milijoni drugih prebivalcev. Željno vas pričakujemo, da bi skupaj z vami pod vodstvom našega nadškofa ordinarija nadaljevali svojo pot vere.

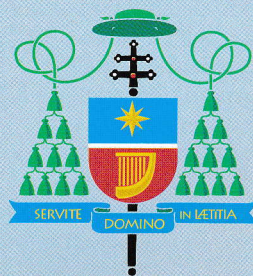
Vi prihajate iz krščanskega in katoliškega okolja. Prihajate pa v škofijo, ki je v diaspori. Jezus pa govori tudi vam, kakor je govoril Petru: »Ne boj se!« (Lk 5, 10). Ne bojte se, gospod nadškof! Skupaj z vami bo vaš ordinarij, skupaj z vami bomo tudi mi duhovniki in vse verno ljudstvo.

p. Leopold Rohmes, iz voščila beograjske nadškofije

Za potrebe krajevne Cerkve v beograjski nadškofiji se ustanavlja sklad **SERVITE DOMINO**. Kdor želi prispevati vanj, lahko darove nakaže na:

**Salezijanski inšpektorat
Rakovniška 6
1108 Ljubljana**

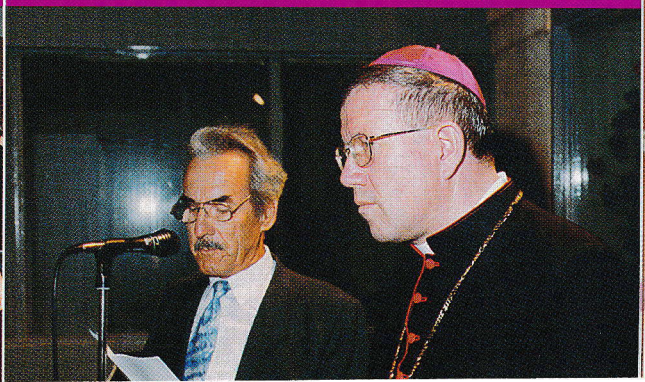
**Ž. R.: 51800-620-336
11 200-647-42**

Romariji iz beograjske metropolije

Voščilo predstavnika rakovniške župnije

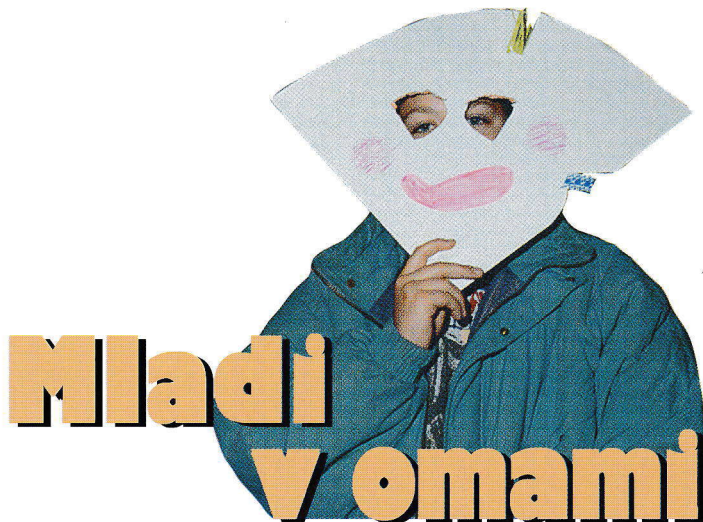
Iskati pot v življenje ...
 Eni jo iščejo odločno,
 drugi tavajoče,
 eni se oklenejo idealov,
 drugi se utapljajo
 v prividih.
 Kje se končajo prividi
 in kje se začena resnično
 življenje?
 Mogoče se zdi,
 da je meja ločnica
 zelo jasna.
 Toda življenje mladih
 pogosto dokazuje,
 da še daleč ni tako!

18

NUJNOST ODLOČITVE

Ni lahko biti mlad in se odločati! Ni lahko zdržati vseh mogočih in nemogočih pritiskov na poti odrasčanja. Družina, šola, sovrstniki, postavljanje na lastne noge - vse to zahteva danes od mladih velik napor in - priznajmo si - tudi veliko mero sreče, da človek najde pravo umestitev.

Danes se mladi na poti odrasčanja srečajo tudi z dejstvom droge, alkohola in drugih omamnih sredstev. Še več, s tem se morajo soočiti že zelo zgodaj. V zadnjih letih namreč opažamo, da se starostna meja, v kateri pridejo mladostniki v prvi resnejši stik tako z alkoholom kot z drogo, zelo zmanjšuje. Dvanajst, trinajst, sem in tja pa tudi že enajstletniki in še mlajši sežejo po enem ali po drugem omamnem sredstvu. Še daleč nočem biti pesimist in seveda ne trdim, da se vsi mladostniki opijanjajo ali

Mladi v omami

omamljajo. Povedati hočem le to, da se morajo danes vsi mladostniki ob dejstvu droge in alkohola odločati, da morajo izbirati. To so v sodobnem svetu točke, v katerih je potrebno zstaviti sebe in svoje prepričanje. Droga je postala v nekem smi-

slu, še posebej v večjih mestih (ob tem ne smemo pozabiti, da je "vsa Slovenija vas"), del kulture mladih, del njihovega odrasčanja. Mnogi trinajstletniki vedo o drogah stvari, o katerih se nam, ki smo danes odrasli, pri taki starosti niti sanjalo ni in ki jih verjetno še sedaj ne poznamo. Vedo, recimo, kako droga izgleda, koliko stane, kje jo je mogoče dobiti, kdo jo je že poskusil ... V njihovem življenju lebdi kot senca, ki se lahko v določenem trenutku spremeni v privid sonca. Prej ali slej se namreč zgodi, da pridejo tudi v fizičen stik z drogo in alkoholom: na kakšnem izletu, praznovanju rojstnega dne, zabavi, v diskoteki ... In tu nastopi trenutek odločitve.

Ko govorimo o problemu droge in alkohola pri mladih, ne moremo mimo družbe sovrstnikov, mimo klap, ki jim mladi pripadajo. Mladi namreč na začetku nikoli - ali zelo redko - sežejo po drogi in alkoholu sami. Na Skali so nam celo pripovedovali, da je najbolj bedna stvar na svetu, če moraš sam kaditi travo. V družbi je drugače: močnejši potegnejo šib-

Livia S. si je začela vbrizgavati pri petnajstih letih in je umrla pri osemnajstih v javnem stranišču. V njenem žepu so našli pismo, naslovljeno na socialno skrbstvo, v katerem je prosila za zdravljenje: "Vnovič vas iskreno prosim, pohitite, zakaj vsak nadaljnji dan me lahko tako rekoč stane življenje. Prosim vas za pomoč, da bi iz mene spet naredili zdravega, dela zmožnega človeka."

iz knjige Mi, otroci s postaje Zoo

Razmišljanja za vzgojitelja

VLOGA DRUŽINE

V teh kritičnih vidikih mladostnikovega odraščanja ima družina zelo pomembno vlogo. Družina je tista, ki mora pomagati mladostniku, da zavzame zdrav odnos do alkohola in drugih omam.

- Najprej je tu pomemben **zgled staršev**. Raziskave kažejo, da ima polovica otrok, ki izhajajo iz družin alkoholikov, v življenju resne težave s pitjem alkohola. Če se otrok od najnežnejših let srečuje s problemom alkohola v svoji družini, pusti to v njem ogromno ponižanj, strahov in ran. Tak otrok se ne spoštuje, ne zna prav oceniti svojih resničnih sposobnosti, je zelo nesamozavesten, v sebi nosi hud občutek krivde. Čeprav si navadno prisega, da ne bo tak, kakršni so starši, v trenutkih stiske pogosto stopi na isto ali podobno pot.
- Zelo pomemben je **pogovor**. Starši naj poskusijo odraščajočim otrokom dopovedati, zakaj je čezmerno pitje alkohola ali seganje po drogah slabo. Pogovarjati se še zdaleč ne pomeni prepovedati otroku npr. vstop v diskoteko. Pogovarjati se pomeni samo *pripraviti* otroka na vstop v diskoteko. Nekoč je neka mami pripovedovala, kako se je s hčerko, ki se je s prijateljicami dogovorila, da gredo v diskoteko, dolgo pogovarjala. Hčerka je seveda šla, toda samo enkrat.
- Starši imajo **pravico vedeti**, s kom se njihov otrok druži. Družba, v katero otrok zahaja, še zdaleč ni nevtralna. Res je, da si morajo to pravico pogosto izboriti s pogovorom, s prepričevanjem, toda pomembno je, da se ji ne odpovedo.

Poletni meseci, ki jih živimo, so odlična priložnost, da pomagamo mladim v polnosti zaživeti zdravo življenje. Hribi, morje, skupne počitnice, oratorij - trezno veselje je najlepše!

Martin Lisec

kejše, nihče noče zaostajati in biti reva, mladi se zdijo sami sebi pomembni, če se lahko hvalijo s svojimi "podvigi". Z besedo družba seveda nimam v mislih samo tistih vsakdanjih klap, v katere se vključujejo mladi. To so tudi šolski izleti, ki se pogosto spremenijo v prave pivske orgije, pa razna praznovanja rojstnih dni, kjer popusti vsa mera itd.

Zanimiv je razvoj "klošarske" kulture med mladimi. Pred desetimi leti si komaj kdaj videl mlade s steklenico vina pod pazduho. Danes je v Ljubljani to že nekaj povsem normalnega. To je tudi običajna scena velikih študentskih žurov, ki jih organizirajo sredi Ljubljane. Zadnjič mi je rekel nekdo, ki je bil na eni tovrstnih študentskih manifestacij: "Groza! Kako prepit cvet slovenske inteligence je to ..."

Kje so razlogi, da mladi sežejo po alkoholu in drogah?

- **avantura**: nekateri mladi se prepustijo alkoholu zaradi radovednosti, želijo si avanture, zato, da "poskusijo", da vidijo, kako izgleda, če si "zadet";
- **dokazovanje**: nekateri mladi si predstavljajo, da bodo s tem, če si upajo seči po alkoholu in cigaretih, dokazali svojo odraslost in zrelost;
- **praznina**: drugi mladi utapljajo v alkoholu in drogi praznino svoje duše, svojo nemoč pri iskanju smisla življenja;
- **beg**: včasih človek ne zdrži več pritiskov življenja; omama omogoči, da se počuti dobro, da ne razmišlja o težavah, da se doživi v lepi luči.

Ob sklepu mednarodnega seminarja *Mladi - ulica - prihodnost. Dom med resničnostjo in prisposodbo*, ki je v organizaciji *Skale* potekal v Ljubljani od 5. do 7. aprila 2000, sodelavci *Skale*, naslavljamo na vse, ki se v naši domovini posvečajo vzgojnemu delu z mladimi, in na vse družine v Sloveniji naslednjo izjavo:

KREPIMO VZGOJNO MOČ

DRUŽINE

1 ZAUPAMO DRUŽINI

Zaupamo v družino, ki je dom vsakega izmed nas in osnovna celica družbe. Verjameмо v vrednote, ki so stoletja ohranjale življenjsko moč posameznikov, družin in celotnega naroda. Te so še posebno:

- odprtost življenju,
- zvestoba med zakoncema in negovanje partnerskega odnosa,
- materinstvo, očetovstvo in družinska vzgoja,
- ustvarjanje družinske skupnosti in spoštovanje enkratnosti vsakega člana,
- oblikovanje človekove osebnosti,
- pogovor in medsebojno zaupanje,
- ekonomska trdnost,
- odprtost družine širšemu družbenemu okolju in sooblikovanje pravičnejše družbe,
- odprtost samopreseganju in transcendenci.

Verjamemo, da ima družina tudi danes središčno in nenadomestljivo vlogo pri izročanju omenjenih vrednot in torej pri utrjevanju celotne človeške družbe.

2 SKRIB VZBUJAJOČA ZNAMENJA

V zahodnem svetu in tudi pri nas se zaradi spremenjene kulturne in družbene občutljivosti pojavljajo okrnjene oblike družinskega življenja, ki s samo strukturo in pojavnostjo v jedru onemogočajo celostni razvoj posameznikov, še posebej otrok.

Zakonodaja in politične odločitve, ki neposredno ali posredno posegajo v življenje družine, pogosto ne omogočajo večje kakovosti družinskega življenja, kaj šele da bi jo spodbujale.

Lik očeta je medel, njegova vloga pa je v procesih vzgoje zanemarjena in drugotna.

Priča smo tudi grobemu in nelegalnemu početju nekaterih

delodajalcev, ki pogosto sklenitev delovnega razmerja, zlasti žena, z zahtevami, ki so v popolnem nasprotju s temeljno etiko, s temeljnimi pravicami in dostojanstvom posameznika in ki na nedopusten način ogrožajo kakovost družinskega življenja.

Opazen je velik in pogosto negativen vpliv medijev in sodobne informatike na življenje družine in dozorevanje otrok ter mladostnikov. Mediji pogosto ustvarjajo negativen odnos do življenja, kar med drugim povzroča tudi skrb vzbujajoč padec rodnosti.

3 POZIV

Ne razprodajamo svoje prihodnosti! Vrnimo družini moč, da bo mogla opravljati svoje temeljno poslanstvo, ki je vzgoja mladih!

Zato pozivamo

- *vladne ustanove*, še posebej Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve, Ministrs-

tvo za šolstvo in šport, Ministrstvo za zdravstvo ter Ministrstvo za okolje in prostor: sprejemajte družini naklonjeno zakonodajo zlasti na področjih družinske, šolske, izobraževalne, zaposlitvene, socialne, zdravstvene in stanovanjske politike, omogočajte staršem možnost opravljanja vzgojnega poslanstva;

- *šole, vzgojne in socialne ustanove*: vzgajajte mlade z vključevanjem njihovih družin v procese vzgoje in izobraževanja, spoštujte vzgojo, ki je v skladu s prepričanji družine in pravico mladih do nepretrgane vzgoje, naredite vi prvi korak k družini, ko je to potrebno;

- *vladne in nevladne organizacije ter vso civilno družbo*, ki se posveča delu z mladimi in njihovimi družinami: obveščajte se o svoji dejavnosti, iščite pota sodelovanja in tako bogatite skupno izkušnjo dela z družino; posebno pozornost namenite pripravi mladih na zakonsko življenje in na poslanstvo starševstva;

- *starše*: ne grenite življenja svojih otrok z nasiljem, zasvojenostmi, zlorabami, neustreznimi pričakovanji in zanemarjanjem svojih dolžnosti; bodite jim v resnično oporo pri njihovem celostnem dozorenju.

Spodbujamo

- *starše*: sprejemajte življenje, negujte partnerski odnos, bodite ponosni na svoje očetovstvo in materinstvo, ustvarjajte prostor za sobivanje in pogovor v družini, prisluhnite svojim otrokom, spoštujte njihovo enkratnost,
- *mlade*: živite odgovorno svojo mladost in se z veseljem pripravljajte na zakon ter na poklic očetovstva in materinstva,
- *družine*: povezuje in podpirajte se pri iskanju odgovorov na izzive sodobnega časa, sodelujte s širšo družbeno skupnostjo in z družinam naklonjenimi ustanovami,
- *vse ljudi dobre volje*: dajte na razpolago svoj čas in svoje moči za blagor družin in mladih na Slovenskem, bodite solidarni z družinami v stiski, ki vas potrebujejo.

VZGOJA JE STVAR SRCA!

Janez Bosko

V Ljubljani, 15. maja 2000, ob svetovnem dnevu družine

ŽELITE PODPRETI SALEZIJANSKO POSLANSTVO IN USTANOVE?

Nekateri nas v svoji velikodušnosti in skrbi vprašujete, kako bi mogli podpreti Don Boskovo poslanstvo in njegove ustanove danes pri nas. Hvaležno vas obveščamo o nekaterih možnih oblikah:

- nakažete denarna sredstva na naš **žiro račun**:
51800-620-336
05 1200119-15059

O nakazilu in namenu nas obvestite na naslov:

*Salezijanski inšpektorat
Rakovniška 6, p.p. 2404
1001 Ljubljana*

- odstopite svoj certifikat ali delnice
- zapustite s pravno veljavno oporo svoje nepremičnine in premičnine (oporoška - napisana lastnoročno ali overjena pri notarju)

Svoje darove lahko namenite:

- za pomoč dijakom na naših šolah
 - za novince in bogoslovce
 - za misijone (Kerečev sklad)
 - za maše (navadne in gregorijanske)
 - za Salezijanski vestnik
 - za izvedbe posameznih projektov
 - za vzdrževanje salezijanskih ustanov
 - in za novogradnje
- O vsem se lahko dogovorite z *Blažem Cudermanom*, inšpektorialnim ekonomom, tel. 01/427-41-50.

Hvaležni smo vam za vsak dar, vsak dan molimo za dobrotnike in vsaj enkrat mesečno obhajamo evharistično daritev po namenih dobrotnikov.

Don Boskovi salezijanci

Kdo me bo še kdaj imel tako rad?

Družina Zalokar iz Šmartnega, župnija Cerklje na Gorenjskem. V nekaj kratkih letih jo je doletelo veliko preizkušenj: bolezen in smrt matere, bolezen in smrt starega očeta, oslepelost stare matere, sestrina bolezen ... Hvala Andreji, ki nam je zaupala svoje doživljanje na tej poti križa, ki je zaznamoval njena leta odraščanja.

Spominjam se, kako sem kot majhna punčka sanjala o tem, kaj bom po poklicu, ko bom velika, kakšna bo naša družina in stanovanje, kam vse bom šla ipd. Danes je bolj ali manj vse drugače, kljub temu da sem se trudila, da smo se trudili vsi.

MAMICA JE KAKOR SONČEK

Ko sem bila še osnovnošolka, smo ves čas nekaj zidali: najprej hišo, potem poslopje, pa preddverje itd. Poleg tega smo delali še na polju, oče in mami sta hodila v službo, medve s sestro pa v šolo. Ves čas sva se pridno učili, tako da vsaj s tem starša nista imela težav. Tudi med počitnicami nisva nikoli hodili na igrišče, bazen ali kaj podobnega. Že vnaprej se je točno vedelo, kam bova šli: s staro mamo in očetom na polje. Tako je bilo vedno vse do začetka novega šolskega leta. In prišlo je tudi tisto šolsko leto – bila sem v osmem razredu -, ko je kot strela z jasnega udarila novica o mamini boleznini. Pravzaprav dolgo sploh nisem vedela, kaj ji je. Menda so imeli od mami vsi »nalogo«, da mi ne smejo povedati. Potem pa smo neke nedelje sedeli pri kosilu in imeli – tako kot vedno – prižgan radio, kjer so se vrtele nedeljske glasbene čestitke. Spominjam se, da je bila ravno takrat med pesmi tudi tista znana: »Mamica je

kakor sonček, srček njen je zlat ... eno le na svetu mamico imam in zato nikomur je ne dam!« Takrat je mami planila v jok in stekla iz kuhinje, prvič v življenju pa sem videla jokati tudi očeta. Tedaj sem vedela, da mora biti zelo hudo. Potem sem toliko časa »vrtala« v sestri, da mi je končno povedala. Mislila sem, da me bo kap. Do tedaj sem namreč vedela samo to, da če imaš raka, umreš. In potem se je začelo naše romanje od doma do bolnice in nazaj. Mami je imela ogromno volje in poguma, borila se je za življenje in še bolj kot prej živela za družino. Po operaciji se je zdelo, da so naše molitve in zdravniki zmagali.

VSE ZA DRUŽINO

Vrnila se je domov, med nas, ki smo jo še kako potrebovali. Nato se je vse skupaj nekoliko umirilo. Potem sem začela hoditi v gimnazijo in s tem so se začele tudi moje težave s šolo in s samo sabo. Iz šole sem hodila utrujena, razdražena, mami pa me je vedno čakala s

kosilom in vprašanjem, kako je bilo v šoli. Največkrat sem jo samo grobo zavrnila, naj me puusti pri miru, in vem, kako je trpela tudi zaradi tega.

Čez nekaj časa so se spet začele težave z zdravjem, tokrat je zbolela sestra. Spet smo hodili po bolnici in upali, da bo vse v redu. Po operaciji je bilo precej hudo, vendar si je – hvala Bogu – opomogla in se čez čas tudi poročila: Vendar so med ljudmi začele krožiti govornice, da zaradi tiste operacije ne bo mogla imeti otrok (pa jo sedaj vseeno imamo, našo malo Majo!). Vsi skupaj, predvsem pa mami, je to zelo težko prenašala, saj bi za naju s sestro storila in dala vse. In kot da še ni bilo dovolj vsega, je stari mami začel pešati vid. Tako je mami skrbela za celo družino, včasih pa – kljub temu da ne bi smela – pomagala še na polju, saj smo komaj sproti opravili, kar je bilo potrebno.

opravljati dela. Rak pa se je širil dalje. Začela jo je boleti glava, roke, kolki, in ko je nekega dne hotela vstati s stola, se ji je zlomila roka.

Od takrat dalje in po operaciji kolkov je ostala na vozičku. Za višek vsega je obležal še stari oče. »Rahla kap,« je rekla zdravnica. Postalo je skoraj nevzdržno. Oče je garal v službi, na polju, pomagala sva mami in staremu očetu, da sta vstajala s postelje, pri več stvarih je bilo potrebno pomagati stari mami, ker je slabo videla, zvečer sva kuhala kosilo za naslednji dan ter prala in pomivala. Takrat se mi je prvič v življenju dogajalo, da me je bilo strah iti domov. Potem je čez nekaj časa umrl stari oče. Mi pa smo naprej molili, darovali za maše, klečali pred Marijino podobo in prižigali svečke. Znanici so za mami nosili zdravilne čaje, sošolka mi je prinesla

onkološkega inštituta kličem. Gospodična, žal mi je ...« Sedla sem se na stol. Nisem vedela, kam naj grem, komu naj povem, kaj bo sedaj ... Samo ena sama globoka praznina ... Prišlo je veliko ljudi, a meni so tedaj vse na svetu pomenili dva, trije prijatelji.

Tako smo v treh letih od šestčlanske družine ostali trije: oče, jaz in slepa stara mama. Vse to dogajanje je namreč njeno stanje še pospešilo, tako da je v nekaj mesecih popolnoma oslepela, ne da bi ji zdravniki lahko kakorkoli pomagali.

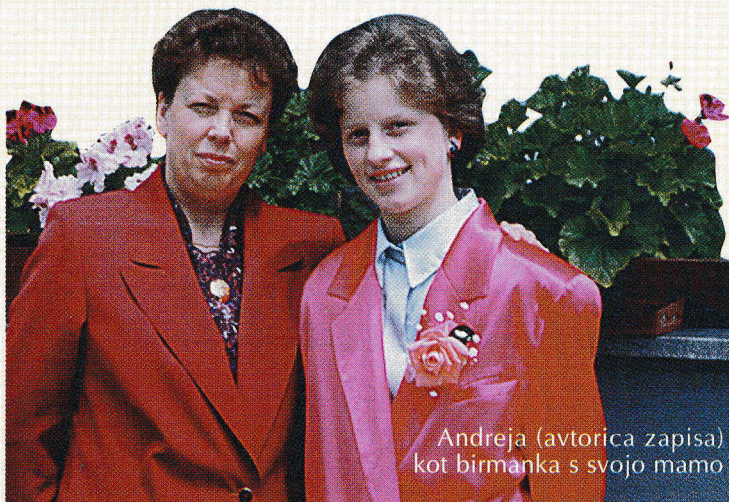
ZAKAJ, GOSPOD?

Zakaj Bog tako kmalu jemlje k sebi ljudi, ki jih tako potrebujemo? Kolikokrat bi rada stekla k mami in ji kaj povedala. Vprašala bi jo tudi, kako se skuha zelenjavna juha, pa kako se vlagajo breskve ... Tako je imela rada rože, živali, polje in seveda nas – svojo družino. Kdo me bo še kdaj imel tako rad kot ona, komu bo kdaj toliko mar, kje sem, kaj delam, kako se počutim? Toliko volje je imela, toliko vere, do zadnjega dne se je z vsemi močmi borila za življenje. In ko smo že vsi okoli nje glasno razmišljali, kako je vse skupaj krivično, nje same nisem nikoli slišala podvomiti o Božji previdnosti.

Vendar moram priznati: imela sem jo samo 22 let, a mi je dala vse, kar mati lahko da svojemu otroku. In videla sem, kaj pomeni ljubiti, odpustiti, živeti za družino in trpeti ...

Ne vem, ali bom kdaj razumela, zakaj se je na nas zgrnilo toliko težav hkrati in zakaj naše molitve niso bile uslišane. Vem pa nekaj, kar sem že dolgo hotela vedeti: zakaj pravi pregovor, da prijatelja spoznaš v nesreči in zakaj je PRIJATELJSTVO tako dragoceno.

Andreja Zalokar

Andreja (avtorica zapisa) kot birmanka s svojo mamo

BOLEZEN SE JE VRNILA

Zanjo pa je bilo to preveč. Bolezen se je ponovila in začela napredovati. Spet smo bili v bolnišnicah skoraj toliko kot doma, spet so se vrstila obsevanja in kemoterapije. Posledice – psihične in fizične – so bile čedalje hujše. Doma ni mogla več

zdravilno vodo iz Lurda, poskusili smo z bioenergetikom ... Pa je vseeno prišel tisti 11. december 1999 (od smrti starega očeta še ni minilo leto dni). Mami je bila – ne vem že katerikrat – spet v bolnišnici. Sredi sobotnega popoldneva zazvoni telefon. Zaslišim moški glas: »Iz

**Pogovor z misijonarjem
Ludvikom Zabretom,
don Boskovim kmetom**

24

Vzcvetela je puščava

- *Kako in kdaj ste se odločili za misijone? In zakaj Indija?*

Želel sem študirati na naši kmetijski fakulteti. Pa se mi ta želja ni izpolnila. Na misijone sploh nisem mislil. Pa me pride obiskat mlad bogoslovec Nace Kustec, ki je študiral v Turinu, in mi pravi, da bo šel v misijone v Indijo. Povedal je tudi, da je prišel neki španski misijonar iz Indije in da zbira prostovoljce za misijone ... Tako sem se srečal s tem misijonarjem. To se je zgodilo leta 1947. Bil je zelo priazen in navdušen gospod. Povalbil me je, da bi v pretežno poljedelski Indiji ustanovil kmetijsko šolo. Povedal sem mu, da nimam nobene diplome ali kaj takega. On pa mi pravi, da potrebuje praktične ljudi, in če hočem, da me vzame s seboj v Indijo, in to takoj. In sva se dogovorila za pet let, sedaj pa že 53 let misijonarim v Indiji. V povojnih razmerah sem si mislil, da tako nimam kaj zgubiti. Možnosti, da bi se vrnil na Rakovnik, pa ni bilo videti. Pa pojdemo v Indijo!

- *Letos obhajate 60 let zaobljub in 50 let, kar ste v Goi začeli puščavo spreminjati v rodovitno zemljo. Temu kraju ste potem dali ime »Marijin vrt« (Sagaya Thottam), kjer ste bili konec leta 1999 tudi glavni slavljenec?*

Svoje misijonsko delo sem začel v Goi v Tamil nadu (Južna Indija). Goa je znano trgovsko in turistično mesto na zahodni indijski obali in je ena od 25 indijskih držav. V cerkvi Dobra ga pastirja je grob sv. Frančiška Ksaverija, ki se je leta 1542 izkrcal v Goi in tam začel svojo apostolsko pot po Indiji do Japonske in do vrat Kitajske.

Po 18 letih mojega dela (1947 – 1965) je puščava res »vzcvetela«. Leta 1950 ni bilo tam niti enega drevesa, danes pa so tam pravi sadni vrtovi, saj tam drevice zraste trikrat hitreje kot v Sloveniji.

Po osemnajstih letih sem odšel na novo postojanko, v pragozd. Nedaleč od Goe je neki domačin podaril naši družbi celo področje gozdov, kjer v tistem času razen bujnega trop-

skega rastlinja ni raslo prav nič uporabnega. Tja sem prišel s petimi družinami. In začeli smo, z navadnim orodjem, z žago, sekuro, motiko krčiti ta pragozd ... Tu da je nemogoče vzdržati, so rekli. Pomladi, ko je najhujša vročina, sedem mesecev prav nič ne dežuje. A smo zdržali. Začetek je bil trd, potem je šlo laže. Zemlja je res rododarna in je tudi tukaj bogato obrodila: banane, ananas, celo vrsto sadežev ... V zadnjem času pa me je inšpektor prosil, da želi imeti pred inšpektorialno hišo urejen cvetlični vrt.

**Videokaseto
Vzcvetela je puščava
dobite pri g. Ludviku
na Rakovniku!**

- *Koliko salezijancev je danes v Indiji oz. v vaši inšpektoriji? Salezijanske indijske inšpektorije imajo veliko duhovnih poklicev?*

Salezijanci so prišli v Indijo leta 1906. Trenutno je v Indiji nad 2.000 salezijancev, večini so Indijci, ki so razdeljeni v

10 salezijanskih inšpektorij, z novo inšpektorijo s sedežem v Goi, ki je trenutno še delegatura in kjer tudi sam trenutno delujem, pa jih bo 11. V naši inšpektoriji nas je točno 257 salezijancev. Res je, da je pri nas v Indiji veliko duhovnih poklicev, nismo v krizi glede duhovnih poklicev kakor pri vas v Evropi. Imeti v družini duhovnika ali redovno sestro je vsem v ponos. Mladi v Indiji čutijo potrebo po oznanjanju Jezusovega evangelija. Mnoge fante, ki vidijo salezijance pri njihovem delu na župnijah in v šolah, privlači salezijansko vzgojno delo za ubogo mladino po don Boskovi karizmi. Upam si trditi, da je toliko duhovnih poklicev tudi sad našega dela.

- *Indija je ogromna dežela s površino 3,827.263 km². Na njenem ozemlju živi skoraj milijarda prebivalcev. Katoličanov je nad 16 milijonov, vseh kristjanov pa je 2,34%, torej le kaplja v morju?*

V Indiji je zelo veliko ras, govorijo več kot sto jezikov, štiri- najst jih je uradno priznanih. Vse to združiti v eno državo ni lahko! Indija je zelo blizu krščanstvu, a ga hkrati tudi zelo težko sprejema. Indijska oblast Cerkvi ni naklonjena, podpira pa delo hindujskega značaja. V indijskem parlamentu včasih teče beseda proti katoliški Cerkvi, parlamentarci pa svoje otroke le najraje pošiljajo v ka-

toliške šole, k redovnikom ali sestram. Tam prejmejo zares solidno znanje in Indijec, ki je končal študije na katoliških šolah, je ponosen na to. Katoliška Cerkev ima velik vpliv. Čeprav je v Indiji kristjanov zelo malo, ima kljub temu močan glas. Po legendi naj bi bil prvi misijonar Indije apostol Tomaž, ki naj bi blizu Madrasa okrog leta 62 tudi umrl mučeniške smrti.

- *In kaj bi vi povedali o kastah v Indiji, o družini, o položaju ženske v njej in v družbi?*

Res je, da je družba v Indiji razdeljena v kaste; npr. *kasta braminov* pravi, da so izšli iz glave hindujskega boga, *kasta vojakov in trgovcev* naj bi bila iz njegovih rok, *kasta parijcev* pa iz njegovih nog. Bolj kot to, da je kdo katoličan ali da pripada kakšni religiji, je pri njih pomembna pripadnost kasti. Nekateri bramini postanejo katoličani, vendar obdržijo kastno pripadnost; nekateri postanejo celo duhovniki.

Indijska ženska je povsod, v družbi, družini in v šoli manjvredna ... češ, ženska mora biti doma, skrbeti za otroke, pripravljati hrano za moža, ko pride iz službe; lahko celo rečemo, da žensko potrebujejo samo za rojevanje otrok ... Torej je družina oz. družba v Indiji izrazito patriarhalne narave, glavno besedo ima mož. O poroki odločajo starši, bodisi za hčerko kot tudi za sina. Razmere pa se po-

časi spreminjajo, zlasti v mestih, kjer se že zgodi, da se fant poroči z dekletom iz druge kaste.

- *Še kako osebno doživetje iz misijonov in sporočilo bralcem Vestnika.*

Vsi otroci me pozdravljajo z veselimi nasmehi, z ljubeznijo »**ta-ta**«, kar po slovensko pomeni ata. Zelo me imajo radi. Veliko jih je, ki mojega imena sploh ne poznajo, pa me kličejo kar **ta-ta**. To mi je res v posebno veselje. Ko mladi začutijo, da jih imaš res rad, potem vse tisto, kar jim hočeš povedati, tudi sprejmejo za svoje. Le z ljubeznijo lahko osvajaš človeka.

Na začetku sem si predstavljal misijonarje tako: da vzamejo križ v roke in s križem v roki oznanjajo Kristusov evangelij. Vendar to ni tisto, kar sam doživljam kot misijonar. Šele ko ljudje vidijo, da delam zanje, v njihovo korist, da nisem oženjen, da to, kar delam, delam zastoj ... šele tedaj se začno vpraševati, kaj pravzaprav ta človek dela tukaj? Tako oni odkrivajo, da smo vsi Božji otroci, čeravno sem Evropejec, oni pa Indijci. Mi smo med seboj bratje in sestre, zato moramo imeti drug drugega radi. Le tako uresničujemo Božjo zapoved: »*Ljubite se med seboj, kakor sem vas jaz ljubil!*«

Hvala za pogovor in srečno pot! Želimo vam, da bi naredili še veliko dobrega.

Pogovarjal se je Albert Jakaj

Marija, svetla zarja življenja mojega

**"Kdo je ta,
ki se razgleduje kakor zora,
lepa kakor luna,
čista kakor sonce,
strašna kakor vojska
v zastavah"?**
(Vp 6,10)

To je svetla zarja jutranja, Brezmadežna, Pomočnica -
- Kraljica mojega srca,
ki zasvetila je v jutro življenja mojega.
Ko postala sem pri krstu Božji otrok, posvetili so me tebi,
o čista, lepa vsa,
da bila bi tudi meni Mati, o Brezmadežna.
Kako sem srečna, da te smem ljubiti, nebeška Gospa,
saj me je že v rani mladosti k tebi zatekati se
učila me moja mamica.

Ko se na nebu prvi krajec pokaže med tisoč zvezdami, srce
veselje mi prevzame, ker spomnim se nasveta moje matere:
"Bernardka, vedno, ko opaziš ta znak na nebu,
prosi Marijo za čistost srca, da tudi tvojo življenjsko pot krasila
bi ta lepa krepost!"

Ponižno in skromno sledila bi rada, Mati, ti,
ker velike reči po tebi Gospod odkriva mi.
Ne morem drugače, kot s tabo poveličevati Boga,
saj tudi mene Jezus izbral je za oznanjevalca svojega.
Že v rani mladosti, v lepem avgustovskem jutru,
zaslišala sem klic Kristusa: "Pusti vse in hodi za menoj!"

To res velika je milost od Boga,
ko ustvarjeno bitje kliče na pot zveličanja.
"Hodi za menoj, potrebujem te, ker neizmerno ljubim te!"
Hvala ti, Gospod, da si izmed tisočih me izbral in mi srce
ljubeče daroval.

"Ne ustraši se ovir. Jaz sem tvoj izvir; zajemaj živo vodo,
pij in tudi drugim nalij veselja čašo.

Ne oziraj se nazaj, ko pot je strma. Moja si in jaz sem tvoj,
ti hodi za menoj!

Nisi sama, svojo Mater sem ti dal, zgodnjo Danico; pozdravlja
jo, kliči, njej izročaj svojo pot,
srečna boš in varna, kot v naročju matere otrok.
Tvoj pogled, Mati, naj spremlja moje življenje in varuje vseh
nevarnih čeri,

posebno viharjev, ki dušo zbegali bi.
Enkrat sem doživela ta trenutek presrečni,
ko najina pogleda srečala sta se.

Pogledala sem kvišku, kjer tvoj kip stoji,
zazrla se v tvoje oči in srečna odkrila,
da Mati gledaš me ti.

Nikoli ne bom pozabila ta nežni ljubeči pogled,
ki spremlja povsod me, kjer vodi življenja sled.

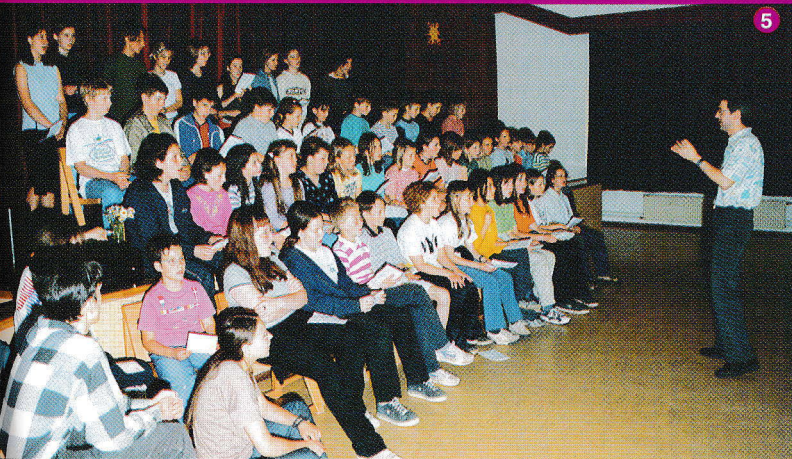
Marija, rada oziram se v tvoje oči,
varuj tudi moje, da svetile se bodo vse dni
in svojo Mater gledale v večnosti.

Zato hvaležno in salezijansko je moje srce,
ker ob duhovnem očetu don Bosku
in Materi Mariji Dominiki Mazzarello odkrilo je:
"Reševati duše in pozabljati na se!"

Želimlje Različne izvenšolske dejavnosti

1. Udeleženci letošnjega srečanja družin
2. Tedni obveznih izbirnih vsebin na Pohorju
3. Velikonočne delavnice
4. Dijaki tretjega letnika v Parizu
5. Mladi iz vse Slovenije v Želimljem snemajo pesmi letošnjega Oratorija, ki jih lahko dobite na zgoščenci (P. Pučnik)

VSAK DRUGI MESEC DON BOSKO PRI TEBI DOMA!

27

**Salezijanski vestnik
podarjamo tistim,
ki ga želijo.**

Leta 1877 ga je ustanovil
sv. Janez Bosko,
v slovenskem jeziku
izhaja od leta 1904.

Po don Boskovi zamisli
je SV dar vsem (torej zastoji),
ki s simpatijo spremljajo
salezijansko delo
med mladimi in v misijonih.
Hvaležni pa smo za vsak dar,
ki nam pomaga
pri kritju stroškov.

Ponudite ga svojim sorodnikom
in prijateljem. Takoj
nam sporočite
spremembo
naslova.

Naslov:
SALEZIJANSKI VESTNIK
Rakovniška 6, p.p. 2404
1001 LJUBLJANA
tel.: 01/427-3028
faks: 01/427-3040
e-mail: vestnik@salve.si

KO SE ZNOVA ZAVEM PODARJENIH MILOSTI

28

Navdušena in hkrati zamišljena sem se vrnila z Rakovnika, kjer se je zgodil pomenljiv dogodek za salezijansko družino v Sloveniji - svoje mesto inšpektorja je g. Stanislav Hočevnar predal g. Lojzetu Dobravcu. Poleg g. Lojzeta, ki je z izpovedjo vere v Kristusa in obljubo Cerkvi sprejel mesto višjega predstojnika salezijancev v Sloveniji, je bil pred očmi vsakemu tudi g. Stane, ki s svojo novoimеноvano škofovsko službo odhaja v službo Cerkvi na Balkanu.

Kar malce težko mi je, ko se zavem, da moj brat v don Bosku odhaja, odhaja v Beograd. Odhaja več sto kilometrov stran. Toda hkrati me obdaja občutek navdušenja in veselja, saj ostajamo v molitvi še naprej povezani.

G. Stane, z vami se veselim vašega poslanstva in prosim Marijo Pomočnico, naj ostane s svojim blagoslovom z vami vedno in povsod, da boste lahko ob koncu življenja dejali kot don Bosko: »Vse je naredila Ona.«

Vesela sem, da smo lahko teh nekaj zadnjih let potovali skupaj po široki avtocesti salezijanske družine, z vašo navzočnostjo, g. Stane, in navzočnostjo inšpektorice sester HMP na čelu.

Vi odhajate na pas, ki pomeni izstop z avtoceste. Na vaše mesto pa je prišel brat Lojze. Pa ne odhajate kar tako. Božja previdnost in Božja volja vas vodi, da svojo življenjsko pot nadaljujete po regionalni cesti in se ustavite ob poslanstvu, ki vam ga bo prineslo mesto, v katerega boste prišli.

Bog vas čuvaj! Pa še to, g. Stane, ne pozabite, da ta odhod iz

naše, slovenske avtoceste nikakor ni dokončen. Vedno vas bomo vsi člani Cerkve na Slovenskem, še posebej pa člani salezijanske družine zares veselili. Pa čeprav bo to le bežen obisk.

V teh nekaj zadnjih letih, odkar sem »zalutala« v salezijansko družino, sem pravzaprav odkrila svoje poslanstvo, ki mi ga je zaupal nebeški Oče. V meni puščajo neizbrisna znamenja, kot besede vklesane v skalo, mnoga srečanja s sestrami HMP, s salezijanci in še na poseben način srečanje z don Boskovimi sodelavci. Preprosto, don Bosko me je zaznamoval. Zaznamoval prek mnogih bratov in sester, še na poseben

način pa me je zaznamoval prek mladih. Moje poslanstvo tako ni le sedenje in učenje za mizo, hoja k sv. maši, molitev zjutraj in zvečer, temveč zajema tudi velikodušnost in popolno ljubezen do staršev in do bližnjih, življenje na faksu, ki zahteva bratsko soudeležbo v veselju, žalosti in pravičnih težnjah ljudi, življenje med mladimi, ki zahtevajo veselje in navdušenost, odgovorno življenje, ki zahteva popolno predanost

Božji volji. Moje poslanstvo zahteva veselje in optimizem vsakega novega dne, ki mi je podarjen. Mnogokrat je vse to zelo težko! Toda ob misli, da stopajo poleg mene bratje in sestre v don Bosku in Jezusu Kristusu, me ni več strah. Znova se mi vrnejo moči za nov korak. Zato je pomembna povezanost in zavezanost drug drugemu, saj imamo v salezijanski družini vsi eno in skupno poslanstvo: delo z in za mlade.

Tudi v prihodnje se veselim vsakega srečanja z bližnjim, ki mi privabi nasmeh na obraz in v srce, ter bližnjega, ki potrebuje moje tolažbe. Vsak dan znova se veselim salezijanske družine. Ponosna sem nanjo. In hvaležna vsakemu članu posebej za vse, kar prejemam od njega. Še posebej bi se v tem trenutku zahvalila za vse spodbudne besede g. Stanislavu. Hvala tudi tebi, brat ..., hvala tebi, sestra ... v don Bosku in še posebej hvala tebi,

sodelavci, sodelavnice ... Tudi zato prosim Marijo, naj te čuva na vseh tvojih potih.

Hvala tudi tebi, Lojze. Mislim, da lahko zagotovo v imenu vseh don Boskovih sodelavcev izrečem veselje, da si med nami in da se veselimo skupnega klepeta, učenja, poslušanja, nasmeha, pogovora, načrtovanja ... s teboj.

Vse dobro, brat Stane, brat Lojze in ti, brat in sestra, vse dobro!

Martina, DBS

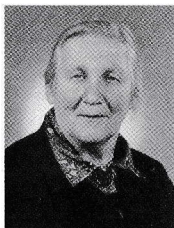
ZAHVALE, VOŠČILA IN DAROVI ZA VESTNIK

Zahvaljujem se vam za velikonočna voščila z vsemi novicami. Tudi jaz sem vesela, da so vam končno vrnjene stavbe na Rakovniku in da bo nekoč res tako, kot je bilo nekdanj. Mnogo stvari ste dosegli z močnimi živci in voljo. Naj vam Bog in Mati Marija blagoslavljata nadaljnje načrte, delo in vas vse na Rakovniku. Eno malenkost vam prilagam in želim veliko uspeha in srečo znanprej. *Marija*

Vem, da je vse, kar je lepega in krepostnega, sad vaših duhovniških molitev in velikih žrtev. Dobro se zavedam, da smo tudi mnogi kristjani premalo hvaležni Bogu in tudi vam duhovnikom za vso dobroto. Naj nam mati Marija izprosi milost in dar hvaležnosti Bogu za vas duhovnike in da bi vam znali tudi vedno izkazati svojo hvaležnost in podporo. Vem, da zaslužite veliko, veliko pisanico, a sem v zadregi, ker vem, da niso poravnani računi za Vestnik ... zato naj vsaj malo dodam za neporavnane račune. *Marija*

Z vami se veselim, da je vaš gospod Stanislav Hočevar izbran za beograjskega nadškofa. Čestitam mu za to milost in obljubljam, da ga bom spremljala z molitvijo. Na dan posvečenja 24. maja bom v duhu z vami na Rakovniku. Kako z veseljem prebiram Vestnik in hvalim Boga in Marijo Pomočnico za tolika dobra dela, storjena v vaši salezijanski družbi. Spoznala sem jo že v Mariboru 1935. leta. S posebnim veseljem sem raznašala one male knjižice, ki so prinašale toliko dobrega. Sedaj pa so moje moči skoraj pri koncu. Še malo, pa po Božji volji dočakam 90 let. Ne morem več delati, pa skušam čas in dneve izkoristiti v Božjo slavo in za rešitev duš. *Ana*

ANTONIJA ŠOŠTARIČ

Sredi Marijinega meseca maja je poteklo eno leto, odkar je poklical Gospodar življenja l. 1999 k sebi Antonijo Šoštarič iz vasi Šalinci pri Ljutomeru. Rodila se je leta 1911. Vse svoje življenje je posvečala drugim. Po smrti svojega brata najprej svojim staršem. Morda si tudi zato ni ustvarila lastne družine. Vedno je bila pripravljena pomagati tistim, ki so bili tega potrebni. Največjo ljubezen in materialno skrb pa je izkazovala trem župnijam: Ljutomeru, Križevcem in Veržeju. Ob vsaki prenovi ali pobudi je bila med prvimi dobrotniki. Po zgledu uboge vdove si ni pomišljala prispevati tudi zadnjih dveh novčičev: »Saj za sebe nič ne potrebujem!« je rada ponavljala. Njeno življenje je dobilo nov smisel, ko smo salezijanci dobili vrnjen zavod Marijanišče v Veržeju. V tem zavodu je nekoč študiral njen brat in tam je dobivala pred vojno tudi ona sama duhovno usmeritev in moč. Kljub temu da so ji v življenju številni pomagali, se je odločila brez sebičnosti, da bo svoje premoženje prepustila salezijancem v Veržeju za njihovo vzgojno in pastoralno delovanje, zlasti v korist mladim. Vsa obnovitvena dela na vrnjenem Marijanišču in vse pobude v korist mladim celotnega Pomurja bodo sestavljali neviden spomenik hvaležnosti rajni Antoniji. Tudi salezijanci jo bomo nosili v svojih srcih s hvaležnostjo in spoštovanjem. V svojih molitvah pa bomo prosili Najvišjega, naj ji bo bogat plačnik za vse dobro. Bila je častilka Marije Pomočnice, zato je tudi sama želela biti pomočnica salezijanskega dela. Naj počiva v miru.

F.M.

MARIJA ZAKRAJŠEK

Z veliko žalostjo v srcih smo se poslovili od Pihlinerjeve mame, poročne Zakrajšek. Rojena je bila 19. septembra 1905 v Potoku. Mladost je preživela na kmetiji. Doma so imeli gostilno in morala je pomagati pri vseh domačih opravilih. Poročila se je v sosednjem vas. Rodili so se ji trije otroci,

toda vse tri je izgubila v nesreči. Tudi mož jo je po težki bolezni zapustil in ostala je sama s svojo bolečino ... Bila je dolgoletna članica salezijanske družine. Rada je hodila v cerkev, posebno v Kokarje k Materi Božji. Pred sveto mašo je molila rožni venec, med sveto mašo pa je pela in s tem polepšala službo Božjo. Ko ni mogla več hoditi v cerkev, smo jo vsi pogrešali. Na Veliko noč zvečer 23. aprila letos pa je v Gospodu tiho zaspala.

Sorodniki

MARIJA SMOLIČ

Bila je zvesta molivka za duhovne poklice, globoko verna, vedno in povsod je rada nesebično pomagala, za vsakega je našla prijazno besedo. Vse, kar je imela, je rada delila s tistimi, ki so bili potrebni. Vsak dan je molila za vse pokojne člane – molivce za duhovne poklice in pokojne člane mašne zveze. Vedno je rekla: »Zdaj jaz molim za vse te pokojne, kadar bom pa umrla, boste pa drugi molili zame.«

Ivana Novak

K Bogu so odšli po plačilo

**naročniki Salezijanskega vestnika,
člani Mašne zveze in molivci za
duhovne poklice**

Bevc Olga, Metlika
Drnovšek Marija, Zagorje,
mati salezijanskega duhovnika
Klemenčič Cirila, Novo mesto
Kopajtič Siniša, Ptuj
Krapež Franciška, Col
Kutin Alojzij, Libušnje,
oče salezijanskega duhovnika
Ljubec Anika, Derbetinci
Medved Francka, Leskovic
Menič Veronika, Podbrdo
Ovnik Barbara, Šentlovrenc
Prah Franc, Kerklje ob Krki
Samec Julijana, Videm Dobrovelje
Senekovič Dominik, Sv. Lenart
v Sl. Goricah
Smolič Marija, Šentvid pri Stični
Srša Emilija, Kranj
Šegula Angela, Slavsina
Škerjanec Franciška, Prežganje
Špan Marija, Blanca
Troha Marija, Babno polje
Vehovec Pavla, Prebačevo
Vrbnjak Alojzija, Mala Nedelja
Zelenko Marija, Rjavci

NOČNO ROMANJE MLADIH NA KUREŠČEK ŽELIMLJE - KUREŠČEK

1. september, 19.00 - 01.00.

Ob začetku novega šolskega leta se mladi v Želimljem zahvaljujejo za vse počitniške programe, v noči poromajo na Kurešček in izročijo Mariji, Kraljici miru na Kureščku, vse načrte novega šolskega leta. Predvidena maša na Kureščku bo okrog polnoči.

USKOVNIŠKI TEDNI, USKOVNICA

Za srednješolce, študente in mlade v poklicih

1. teden: 16.-22. julij
2. teden: 23.-29. julij
3. teden: 30. julij - 5. avgust

Prijave: Jože Vidic, tel. 01/7093-633

TEDNI SALEZ. MLAD. DUHOVNOSTI KOPRIVNIK V BOHINJU

Za mlade nad 18 let

1. teden: 16.-22. julij
2. teden: 30. julij - 5. avgust

Prijave: Miran Sajovic, tel. N.C. 01/4273-028

DUHOVNE VAJE ZA MOLIVCE ZA DUHOVNE POKLICE IN ČLANE MAŠNE ZVEZE

1. KUREŠČEK, 21.-23. julij. Prijave: Ivan Turk, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 01/4273-028
2. VERŽEJ, 28.-30. julij. Prijave: Marijanišče, Ul. br. in en. 1, 9241 Veržej, tel. 02/5871-871

Za obe skupini velja: začetek prvega dne ob 18. uri, sklep zadnjega dne s kosilom. Voditelj bo g. Ivan Turk.

JESENSKI ROMARSKI SHOD LJUBLJANA RAKOVNIK

Petek, 8. september

Praznik Marijinega rojstva.

Maše ob: 7.00, 8.00, 9.15, 10.30, 18.30.

Nedelja, 10. september, 15.00

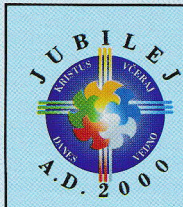
Osrrednja slovesnost ob obletnici posvetitve svetišča Marije Pomočnice.

BLAGOSLOV TEMELJNEGA KAMNA TRSTENIK

Nedelja, 23. julij, 18.00

Vabljeni, da podpremo gradnjo prizidka za ostarele soprobrate salezijance. Obred bo vodil beograjski nadškof koadjutor msgr. Stanislav Hočevar.

V letu 2000 vabljeni k

ADORACIJI

vsak četrtek od 17.30 do 18.30 v svetišču Marije Pomočnice na Rakovniku.

Salezijanci

SKALALA PUMI

Bi rad končal šolo,
pa ne veš, kje bi začel?
Bi si rad poiskal zaposlitev,
ki bi ti bila všeč?
Če si doma kje
v celjski regiji?
Če si star med 15 in 25 let,
potem

SI TI NA P[®] OTEZI!

Pridi in poglej!

V program se lahko vključijo mladostniki z nedokončano ali končano osnovno šolo, z nedokončano poklicno ali splošno srednjo šolo katerekoli stopnje, taki, ki še niso bili nikoli redno zaposleni in se lahko prijavijo kot iskalki prve zaposlitve, mladi registrirani kot brezposelni.

Oglasiš se lahko vsak dan, od ponedeljka do petka, od 8.00 do 14.00 na SKALI-PUM, na Kidričevi 3 v Celju, ali nas pokličeš na telefon (063)491-5000 ali (041)357-640.

Vabimo Vas,
da naročite Grozdetov listič

»ZDAJ GREM NA POT«

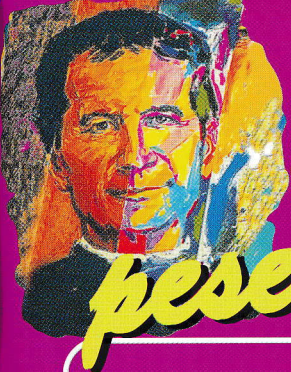
Prva in druga številka sta bili priloženi Vestniku, naprej pa bo listič izhajal samostojno - ne bo več vpet v Salezijanski vestnik.

Kdor želi še naprej prejemati Grozdetov listič ZDAJ GREM NA POT, naj izpolni naročilnico na njegovi zadnji strani in jo pošlje na napisan naslov ali na naslov Salezijanskega vestnika.

Z izdajanjem lističa želimo pospeševati zanimanje za tega mladega slovenskega pričevalca vere, spodbujati vernike, da bi molili za njegovo kanonizacijo, in dati predvsem slovenski mladini zgled svetniškega vrstnika.

Vabljeni, da naročite listič,
in hvala za razumevanje.

Uredništvo

Don Bosco, ti si pesem veselja

Če molite, zrastejo iz dveh zrn, ki ju posejete, štirje klasi.
sv. Janez Bosko

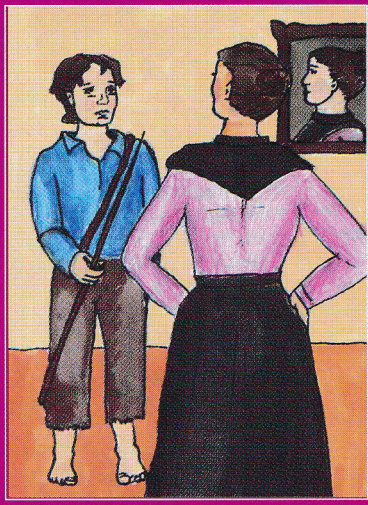
OLJNATI MADEŽ

Ob četrkih hodi mati Marjeta prodajat zelenjavo na trg v Castelnuovo ... Nekega četrka je med napeto igro s *klin-cem* ta odskočil na streho. »Na omari v kuhinji je še eden,« pravi Janez in gre ponj. Omara je bila zanj previsoka, zato je moral prisloniti stol. Stopil je na prste, iztegnil roko, nekaj potisnil – in žvenket črepinj. Steklenica z oljem na omari je padla na tla in se razbila, olje pa se je razlilo po rdeči opeki tlaka.

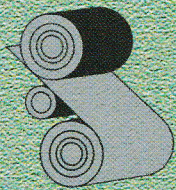

»Kaj neki bo mama zvečer ...« Jože in Janez poskušata popraviti nezgodo. Vzameta metlo. Črepinje sta hitro pospravila. Oljni madež pa je še vedno ostal na tleh in se večal kakor strah. Janez je umolknil. Čez nekaj časa je potegnil nožek, stopil k živi meji, odrezal dolgo vitko šibo, šel v kot in jo obdeloval ... Ob sončnem zatonu steče Janez naproti materi: »Dober večer, mama, kako je?« »Dobro. In ti, si bil priden?«

»Oh, mama, poglejte ...« in ji pomoli lepo izrezljano šibo. »Si ga spet kaj polomil?« »Tokrat res zaslužim, da me nasekate. Po nesreči sem razbil steklenico z oljem.« Vse ji je n drobno povedal in dejal: »Prinesel sem vam šibo, ker jo res zaslužim. Vzemite jo, mama.« Pomolil ji je šibo in jo pogledal izpod čela s tistimi svojimi očmi, napol skesanimi napol zvitim. Marjeta ga je nekaj trenutkov gledala, potem pa se nasmehnila. »Janez, veš, da postajaš pravi lisjak? Žal mi je za olje, vseh mi je pa, da mi nisi tvezil laži. Drugič bodi bolj pazljiv, ker olje je drago.«

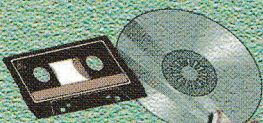
Besedilo: T. Bosco, Don Bosco, Ljubljana, 1988.
Risbe: Tina Špendal

grafične
storitve

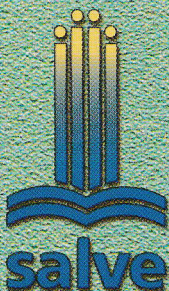
knjige

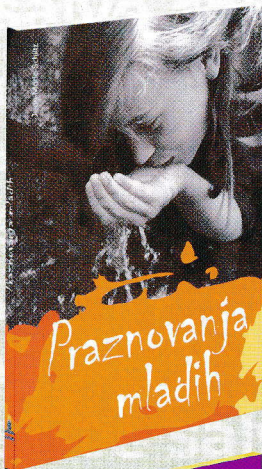
zgoščenke

spominki

založba, trgovina, priprava za tisk, video • p.p. 2404 • 1001 Ljubljana • tel.: 061 127 73 10

PRAZNOVANJA MLADIH

Jean-Marie Schiltz

Ta priročnik za animatorje, vsebuje 20 molitvenih srečan, za mladino. Tematsko so v knjigi zajeti vsi pomembnejši trenutki cerkvenega leta.

Cena: 1.800 SIT

Z JEZUSOM SKOZI ŽIVLJENJE

Tone Ciglar

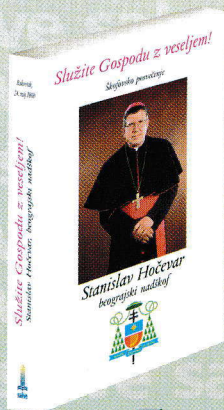
V jubilejnem svetem letu, nam ravnatelj Gimnazije Želimlje v kratkih razmišljanjih odkriva našega Odrešenika, ki vabi k življenju po evangeliju.

Cena: 1.500 SIT

ŠKOFOVSKO POSVEČENJE msgr. STANISLAVA HOČEVARJA

Videokaseta o slovesnosti škofovskega posvečenja novega beogradskega nadškofa msgr. Stanislava Hočevarja.

Cena: 2.500 SIT

ZDAJ GREM NA POT

20 Pesmi Lojzeta Grozdeta izvajajo: skupina Metulji, združena mešana zboru župnij Ljubljana Kodeljevo in Rakovnik, ter tunjiški oktet.

Sodelujejo solisti: Petra Grkman, Karla Uršič, Primož Krt, Domink Krt in Franc Juvan.

Cena kasete: 1.000 SIT

Cena zgoščenke 2.000 SIT

